

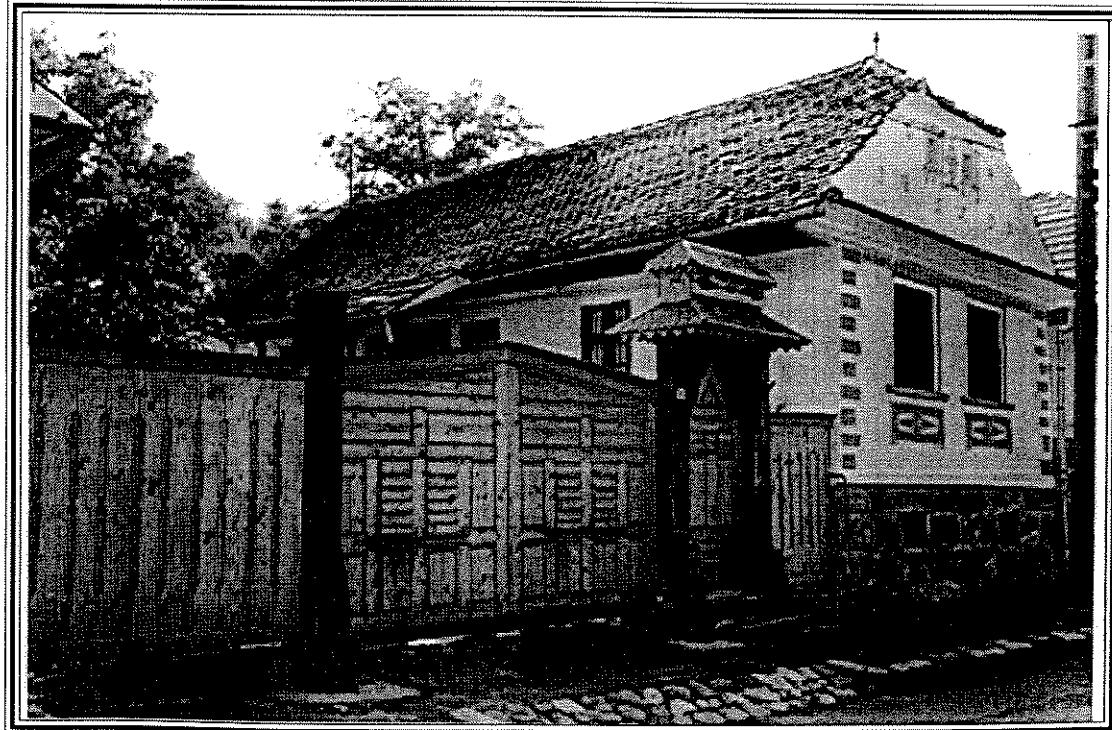
Plaiuri Săcelene

REVISTĂ EDITATĂ DE ASOCIAȚIA CULTURAL-SPORTIVĂ "IZVORUL" - SĂCELE, ÎNFIINȚATĂ
ÎN ANUL 1922 ȘI ÎNREGISTRATĂ LA JUDECĂTORIA BRAȘOV, SUB NR. 15553, DIN 8.03.1994,
cont nr. 4072996060012 B.R.D. FILIALA SĂCELE

UREM

să răscosim trecutul celor ce-au cutreerat pământul românesc
să înfățișem prezentul văduvit de măreția trecutului i
să despicăm drum nou prin vremuri Săcelelor de mâine și
să contribuim cu toată puterea noastră de muncă tinerească
la ridicarea acestor plaiuri mocănești

VICTOR TUDORAN
Plaiuri Săcelene, 1934

Plaiuri Săcelene

APARE TRIMESTRIAL

CUPRINS

IN MEMORIAM

Sesiune științifică	pag.3
Victor Jinga	pag.4
Învierea Domnului	pag.5
Biserica Ortodoxă și tineretul	pag.6
Învățătorul Nicolae Pană	pag.7
Nicolae Iorga și Săcelele	pag.9

CULTURĂ

Cronica limbii	pag.10
Poezii	pag.10
La pas prin librării	pag.11
Tabletă din mers	pag.12

ACTUALITATEA SĂCELEANĂ

Balul plăcintelor	pag.13
Primăria municipiului Săcele	pag.15
Electroprecizia	pag.17
Cronica extrașcolară	pag.18

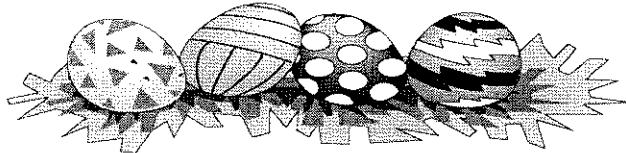
OPINI

Pledoarie	pag.19
Romanian Dream	pag.21
Tineret, mândria țării !	pag.22
Boala manualelor	pag.24

SPORT

Memorial "Ion Tocitu"	pag.25
Cronica sportivă	pag.26

Cu ocazia Sărbătorilor de Paști, colectivul de redacție al revistei "Plaiuri Săcelene" vă urează sănătate, bucurie și fericire alături de cei dragi.

O Sesiune Științifică Omagială la Academia Română, În onoarea unui Săceleean

La 2 martie a.c., în Sala de Consiliu a Academiei Române, Calea Victoriei, 125, București, a avut loc o Sesiune Științifică Omagială, dedicată împlinirii a 100 de ani de la nașterea ilustrului economist de origine săceleeană Prof. Univ. Dr. Victor Jinga.

Manifestarea a fost inițiată și organizată de Universitatea din Oradea cu sprijinul Secției de Științe economice, juridice și sociologice a Academiei și a familiei cărturarului omagiat.

Academicianul Virgil Cândea, vicepreședinte al Academiei Române, în "Cuvântul său de deschidere", a elogiat viața și munca savantului patriot Victor Jinga pentru vasta sa operă asupra vieții economice a României. Academicianul Iulian Văcărel s-a referit în detaliu la "Viața și opera economistului Victor Jinga" în contextul căreia a pomenit de influențele satului său național – Satulung Săcele, asupra personalității celui omagiat. Despre "Unitatea economică a Transilvaniei cu Principatele Române Dunărene în opera lui Victor Jinga" a făcut referiri prof. Victor Axenciuc. Autorul a sugerat ca opera "Probleme fundamentale ale Transilvaniei", fără egal în scrierile de profil din țară, să fie publicată în limbi de circulație mondială. Prof. Maria și Dumitru Mureșan au pus în evidență îndrăzneala savantului săceleean de a extinde "Metodologia istoriei în gândirea economică". În "Relațiile valutare și politica economică a României în lucrările lui Victor Jinga", Prof. Gheorghe Olah, a descifrat în autor un genial vizionar și neîntrecut cunoșător al mecanismelor care pun în mișcare viața economică, de o mare actualitate pentru cele ce se petrec acum în economia țării. Problemele economice ale Transilvaniei, ale "României întregite după Marea Unire" (1918) au fost analizate și interpretate de către universitarii Vasile Bogza și Nicolae I. Văleanu, aceștia prezentând în sinteză și ultima lucrare științifică a academicianului, de curând decedat, N.N. Constantinescu, a cărui operă s-a încheiat, omagindu-l pe înaintașul său, Victor Jinga.

Fiind prezent la lucrările sesiunii de comunicări, poate cu accentuată subiectivitate ca săceleean, consider că

tineretul de azi și adulții care în tinerețea lor n-au avut acces la cunoașterea operei lui Victor Jinga, ar avea multe de învățat dacă s-ar edita pentru marele public excelentele lucrări prezентate cu această ocazie: "Victor Jinga – teoretician și practician al cooperării interbelice" (Dr. Delia Cocheci), "Economie și capitalism în opera lui V. Jinga" (Dr. Traian Lumperdean), "Omul politic V. Jinga" (Dr. Traian Udrea) și "Victor Jinga și închisorile sale" (Prof. Mihai Drecin).

Municipiul Săcele a fost prezent la această omagiere printr-o delegație din care n-a lipsit sing. Romulus Jinga, nepotul savantului comemorat și Prof. Victor Carpin, președinte al Asociației "Izvorul", care, prin cuvântul său, a omagiat pe cărturarul Victor Jinga, a cărui viață și operă au fost marcate de educația din familie și de comunitatea săceleeană.

Evenimentul științific de la Academie a deschis șirul manifestărilor omagiale din acest an dedicate savantului Victor Jinga. La 3 martie 2001, la Sighișoara, autoritățile locale l-au omagiat pe Victor Jinga prin dezvelirea unei plăci comemorative pe clădirea de pe str. Florilor nr. 3, unde "a stat în deportare familia Prof. Univ. Dr. Victor Jinga în perioada 1952 – 1963 și profesorul însuși, între cele două detenții impuse de regimul comunist".

"Autor al unor importante lucrări de economie politică și istorie, premiate de Academia Română, Prof. Victor Jinga (1901-1990) a fost un patriot român luminat și curajos, de formăție intelectuală europeană"

Ne exprimăm convingerea că Municipiul Săcele care a știut întotdeauna să-și glorifice trecutul și pe oamenii săi valorosi, se va înscrie cu demnitate în suita de manifestări menite să sărbătorescă pe eminentul cărturar săceleean Victor Jinga.

Vă prezentăm în continuare lucrarea prezentată la sesiune din partea ACS "Izvorul" Săcele

Participarea Prof.Univ. Victor Jinga la viața Săcelenilor

Onorat juriu, distinși membri ai celui mai prestigios și înalt forum al științei și culturii românești, stimată doamnă Jinga, stimate domnule doctor Jinga, fiu, stimati participanți.

Aprecirea de către Academia Română a vieții și operei ilustrului prof. universitar Victor Jinga ne conferă nouă săcelenilor un prilej de reală mândrie și depline satisfacții.

Suntem onorați că avem posibilitatea să urmărим și să participăm la lucrările consacrate acestui simpozion. Am dori, în limita decentei, să evidențiem în paralel cu vasta operă științifică a omului de știință, și parte din participarea efectivă la ridicarea și dezvoltarea urbei în care s-a născut și a trăit marele cărturar.

Se cunoaște îndeobște că valoarea unui om de știință, a unei personalități de marcă se amplifică, se completează și se consolidează cu educația de a nu uita de unde a plecat, de a nu ignora locul natal, de a nu se face că nu înțelege cauzele și cauzalitatea părinților, fraților și a celor mulți.

Din acest punct de vedere omul de știință ce-l sărbătorim a constituit un exemplu, un model în păstrarea permanentă a legăturii cu așezarea și viața Săcelenilor, în implicarea pentru rezolvarea multiplelor probleme ale populației din zonă la ora la care era imperios necesar.

Pentru exemplificare, să ne întoarcem la perioada de după Primul Război Mondial, deci după desăvârșirea Marei Uniri, când și Săcelele Brașovului și-a dobândit statutul de așezare românească alipită la patria mamă și, în consecință, descătușată de autoritățile, legislația și stăpânirea austro-ungară. Se impunea, de îndată, luarea de măsuri pentru preluarea instituțiilor de către autoritățile române, de inițierea unor acțiuni menite să întărească și să consolideze drepturile civice și garanția de a fi stăpâni pe glia străbună.

Din acest grup de inițiativă a făcut parte și Tânărul, devenit mai apoi omul de aleasă și înaltă ascensiune, Victor Jinga, care a fost de altfel artizanul acțiunilor inițiate și a rezultatelor obținute. Din măsurile adoptate de Comitetul de inițiativă amintim:

- înființarea caselor de citire de pe lângă bisericile ortodoxe române cu fondul de carte necesar, ce-și propuneau răspândirea cărții românești, alcătuirea unor formațiuni teatrale, corale, de dansuri populare românești, având drept scop organizarea de manifestări culturale și perpetuarea spiritului săcelean existent;

- a urmat, apoi, înființarea, în anul 1922, a Asociației socio-cultural-sportive "Izvorul" organism ce funcționează și în prezent și este considerată ca fiind cea mai veche asociație de profil din țară, Facla culturii săcelene;

- ulterior, s-au editat la Săcele gazeta "Viața Săceleană" și mai apoi revista "Plaiuri Săcelene" în coloanele cărora au apărut articole și materiale menite să creeze acel climat de percepere a stării de fapt, de dezvoltare a nivelului cultural și spiritual.

Un alt prilej de educație al săcelenilor l-a constituit susținerea de conferințe și prelegeri de către intelectualii vremii ce se deplasau deseori de la Cluj, București sau Brașov, cu o mențiune specială pentru prof. Victor Jinga. Aceștia expuneau materiale cu privire la rolul familiei în societate, creșterea și educația copiilor, păstrarea portului și a obiceiurilor, răspândirea mocanilor săceleni în țară și

peste hotare, principii de educație moral-cetățenească și, desigur, întărirea și consolidarea simțământelor românești.

Săceleanul și eminentul cercetător a cunoscut peregrinările mocanilor, a înțeles și explicat fenomenul transumanței și implicațiile sale, precum și rolul avut de mocanii săceleni în economia națională. La inițiativa redutabilității economist, a luat ființă, pe principii cooperatiste, B.P.S., organism chemat să acorde credite mocanilor săceleni și, în general tuturor acționarilor.

Implicita destoinicul săcelean în ridicarea ștachetei educaționale a semenilor nu a încrețit și nu s-a diminuat. Astfel, în anul 1930 îl găsim în Comitetul de organizare a Reuniunii femeilor din Săcele, organism chemat să ajute și să participe la emanciparea femeii.

Desigur, paleta și aria de participare a marelui cărturar la viața Săcelenilor a fost vastă și diversificată. și de astă dată se demonstrează faptul că scrișul și cuvântul nu pot reda decât în parte esențialul gândirii, faptele și realizările unei vieți de om, cu atât mai mult cu cât cazul în spătă este exemplar.

Am dori să subliniem, de asemenea, deși sunt unanim cunoscute, simțăminte curate și constante de patriot ce îl au caracterizat pe sărbătorit.

Dovada acestor sentimente a constituit-o, printre altele, demascarea și condamnarea Pactului Ribentrop-Molotov cu implicațiile cu privire la Bucovina și Basarabia, pământ românesc, și, în aceeași măsură solicitarea de anulare a odiosului, simulacrului Pact de la Viena din toamna anului 1940 în urma căruia România i s-a frânt din trupul țării o suprafață de 44.000 km.p., cu o populație de 2.600.000 locuitori, preponderent români.

Cele expuse se întregesc cu realizările dobândite ca profesor universitar la catedră, cu competența de care a dat dovadă în răstimpul cât a fost rectorul Academiei Comerciale și Industriale Cluj-Brașov, cu aprofundarea unor teorii economice și jalonarea cu măsuri eficiente din domeniul socio-economic-cooperativist, cu promovarea la rangul de ministru în domeniu și, desigur, cu munca fructuoasă și competență depusă pentru apariția monumentalei lucrări "Problemele fundamentale ale Transilvaniei".

Dacă am avea puțină să cuantificăm activitatea și rezultatele ei desfășurate în domeniul științific, pedagogic și obștesc, am constata că Prof. univ. Victor Jinga a fost un titan, o celebritate menită să ofere societății acel plus de bine și prosperitate, acel gând curat, acele fapte și rezultate mărețe în contextul în care, din motive bine cunoscute, și-a desfășurat activitatea pe durata a numai a 25 ani (intervalul 1920 – 1945).

Noi, săcelenii și toți aceia ce au avut puțină să-l cunoască, să-i apreciez opera pedagogică, științifică și obștească, vom păstra o vie recunoștință celui ce a constituit un exemplu de viață, un model de dăruire.

Prof. Victor Carpin

ÎNVIEREA DOMNULUI

Praznicul Învierii Domnului, este praznicul luminii, al vietii, al bucuriei și păcii.

Este **praznicul luminii**, pentru că lumină a răsărit nouă Hristos – Domnul din întunericul mormântului; **al vieții**, pentru că - în Hristos – viața s-a arătat mai tare ca moartea și, de atunci, Învierea lui Hristos e mereu izvorul biruinței vieții asupra morții, izvorul vieții vesnice; **praznicul bucuriei**, pentru că ne bucurăm că a înviat Domnul, că lumina a răsărit și viața a biruit; **al păcii**, pentru că prin cruce și răstignire, pace s-a făcut între noi și Dumnezeu, Iisus Hristos fiind cu noi și cu Biserica Sa, până la sfârșitul veacurilor.

După Înviere, a întâmpinat pe femeile putătoare de mir, prin salutarea "Bucurați-vă" (Mt.28,9), iar ucenicii Lui, le-a grătit: "Pace vouă", și "s-au bucurat ucenicii văzând pe Domnul" (I. 20, 19-20).

Aceste două salutări ale bucuriei și păcii, rămân la temelia vieții noastre creștine, inimile noastre fiind cuprinse de o sfântă bucurie, pe care o cântăm în toată perioada pentecostarului, "Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, ca să ne bucurăm și să ne veselim într-însă", însotind-o cu urarea sfântă "Hristos a înviat", pentru că înviind Hristos, ne dă și nouă siguranță învierii și a vieții vesnice, mărturisind-o în cântările noastre că "acum toate s-au umplut de lumină: și cerul și pământul și cele dedesupt".

Ne punem întrebarea? Care sunt argumentele cu care Sfânta Scriptură apără realitatea Învierii Domnului? Și dacă există și unele contraargumente, care sunt ele și ce valoare au?

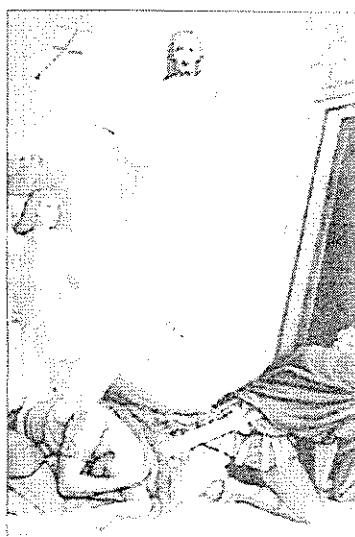
Stă vreunul în picioare în fața argumentelor, gata să ne strecoare în suflet îndoială?

1. În primul rând, atât Sfinții Evangeliști cât și ceilalți Apostoli, nu poartă nici o discuție cu cineva, nu caută să demonstreze cuiva că Mântuitorul Hristos a înviat. Ei relatează fapte. Ca martori oculari. "Dumnezeu a înviat pe acest Iisus, și la aceasta noi suntem martori" (F.Ap. 2,32). "Noi suntem martorii acestui fapt" (F.Ap. 3,15).

De aici retinem, să nu uităm nici o clipă, că aceste date, ne vin de la martori oculari. Ei L-au văzut murind, L-au îngropat, L-au plâns, și-au pierdut speranța, s-au lepădat de El – când a fost prinț și judecat – și tot ei, L-au văzut înviat, neașteptându-se la aşa ceva.

Și când L-au văzut înviat, și-au recăpătat curajul, au devenit îndrăzneti, au început să-L mărturisească: "Nu putem să nu grăim, cele ce am văzut și am auzit" (F.Ap. 4,20), spuneau acum, în special Petru și Ioan.

2. Dis-de-dimineață, în prima zi a săptămânii – Duminica – femeile mironosite ducându-se la mormânt și găsindu-l gol au fost primele vestitoare ale Învierii Domnului, după

care au urmat ceilalți apostoli.

Nici soldații care îl păzeau nu au rămas pasivi. Raportând căpeteniilor preoților, intrăți în panică, de cele petrecute, aceștia au pus la cale o minciună: "Să spuneti că noaptea, când dormeați, au venit ucenicii Lui și L-au furat" (Mt. 28,13).

Contraargumentul e însă slab și neputincios. Dacă dormeați, de unde știau, că a fost furat de ucenici? Și chiar dormeați cu toții? Și cine ar fi îndrăznit să se apropie de un mormânt păzit de custodie – 100 soldați – și sigilat? Ucenicii? Care erau înfricoșați, străini de Ierusalim și furându-L, unde ar fi dus mortul? Dacă ar fi aşa, atunci cum ar fi murit ei pentru Hristos cel Înviat, când aproape toți au murit de moarte martirică, propovăduindu-L până la marginile pământului?

3. Arătându-se, Femeilor Mironosite, în preajma mormântului, le-a zis "Nu vă temeți. Mergeți de spuneti fraților Mei să meargă în Galileea și acolo Mă vor vedea" (Mt. 28, 9-10). Astfel, și-a anunțat arătările, nu era și nu a fost ascuns, mormântul era gol, pentru că "Hristos cel răstignit și îngropat, înviase a treia zi".

În aceeași zi, s-a arătat lui Luca și Cleopa, în drum spre Emaus (Lc. 24, 13-31); spre seară, s-a arătat apostolilor, salutându-i cu "Pace vouă", la opt zile se arată lui Toma și celorlalți ucenici, cu toate că ușile erau închise, a stat în mijlocul lor și a zis: "Pace vouă".

Se adresează, direct lui Toma: "Adu degetul tău încoace și vezi mâinile Mele și adu mâna ta și o pune în coasta Mea, și nu fi necredincios, ci credincios" (F. 20,27). De aici avem replica: "Fericiti cei ce n-au văzut și au crezut" (I. 20,29). Se arată la Marea Tiberiadei, cerându-le de mâncare, tot pentru a-i încrește că nu e fantomă (I. 21, 4-22), temei pentru care Petru, când va vorbi multimilor le va spune: "Am mâncat și am băut cu Dânsul după Învierea Lui din morți" (F.Ap. 10,41).

Și mulțor alțiori s-a arătat (Lc. 24,34), odată chiar la "peste cinci sute frați deodată" (I Cor. 15,6), iar la Poarta Damascului, în drum să prigonească, biserică lui Hristos, s-a arătat și lui Saul din Tars, care, după convertire, devine cel mai înflăcărat martor al lui Iisus Cel Înviat, adresându-se mai târziu Corinenilor: "dacă Hristos n-a înviat, atunci zadarnică e propoveduirea noastră, zadarnică și credința voastră" (I. Cor. 15,14).

În baza acestor argumente vii, Înviera Domnului nostru Iisus Hristos dovedește: că Iisus a fost Fiul lui Dumnezeu, că învățătura Lui era de la Dumnezeu, că tot ce a făcut și a spus au fost de la Dumnezeu, și numai prin Învieri, putem cunoaște tot adevărul.

Hristos a înviat, la care răspundem, Adevărat a înviat!

BISERICA ORTODOXĂ ȘI TINERETUL

La o primă vedere, un astfel de titlu ar putea să ne determine să spunem că ar fi vorba de o mică greșeală de exprimare. Aceasta datorită faptului că prin "Biserică" înțelegem pe toți acei oameni care, mărturisind credința cea adevărată în Mântuitorul Iisus Hristos, au fost botezați și își coordonează viața potrivit principiilor descoperite de Fiul lui Dumnezeu. În acest sens, Sf. Apostol Pavel spunea: "Fraților, voi toți sunteți trupul lui Hristos și mădulare fiecare în parte" (I Corinteni 12,27). Așadar, "trupul lui Hristos" - adică Biserica - este alcătuit din toți oamenii bine credincioși de pretutindeni: bărbați și femei, copii, tineri și vârstnici. Toți suntem "una" în Iisus Hristos și toți ar trebui să fim mânați de un singur ideal duhovnicesc: dobândirea împărăției lui Dumnezeu, adică măntuirea sufletelor noastre, cu toate consecințele și obligațiile creștine ce decurg de aici.

Între membrii Bisericii nu există nici un fel de diferență și, prin urmare, când zicem "Biserică", sau mai exact "Biserică Ortodoxă", implicit înțelegem și pe cei tineri - ca un segment important fără de care Biserica nu poate exista. Mai mult decât atât, fără tineri Biserica nu ar avea forță, tăria pe care a arătat-o de-a lungul istoriei.

Tinerii Bisericii noastre sunt - și dacă nu sunt ar trebui să fie - o parte dintr-un întreg: "căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu prin credința în Iisus Hristos. Căci, căci în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și îmbrăcat. Nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este nici rob, nici slobod; nu mai este parte bărbătească și parte femeiască. (nu mai sunt tineri și bătrâni n.n.) pentru că voi toți una sunteți în Iisus Hristos" (Galateni 3,26-28).

Și totuși, astăzi, mai mult ca oricând parcă, se poate aborda cu multă seriozitate o temă ca aceasta: "Biserica (Ortodoxă) și tineretul". Biserica însăși, prin mădularele ei mature, care au mai multă experiență morală și duhovnicească, trebuie să fie preocupată de tinerii ei; de toți aceia care se află în procesul amplu de maturizare fizică, intelectuală, dar și moral - duhovniceasă. Perioada adolescenței și tinereții oricărui om este definitorie pentru întreaga lui viață. O veche zicală populară zice că "Omul cum își așterne, aşa doarme", iar tinerețea nu este altceva decât perioada în care orice om își realizează acest "așternut". Este foarte important, însă, ca așternutul să fie bine așezat pe o temelie solidă, care să garanteze sprijinul necesar în orice situație. La tinerețe se acumulează cunoștințele, atunci se formează omul profesional, atunci se fixează marile idealuri ale vieții. Și, dacă omul este trup și suflet, două ar fi categoriile de idealuri pentru care ar trebui să lupte orice Tânăr: cele pe tărâm material - social și cele pe tărâm moral - duhovnicesc.

Analizând preocupările tinerilor de azi, ușor se poate constata că, dacă marea lor majoritate face eforturi pentru a se realiza pe plan uman (să aibă o meserie, un loc de muncă, să formeze o familie, să aibă o locuință, un trai decent, etc.), totuși parcă prea puțini iau în seamă preocupări ce țin de planul al doilea; parcă efortul moral și duhovnicesc al unora

este prea mic, sau poate chiar inexistent. La o astfel de stare de fapt contribuie, într-o foarte mare măsură, contextul general în care trăim noi astăzi; parcă un context total nefiresc: societatea umană (chiar și cea românească) este pe drumul desacralizării treptate; al îndepărțării de cele mai importante principii umane și creștine; lumea este înnebunita de flagelul îmbogățirii peste noapte pe căi necinstitute; se înmulțesc păcatele grave, precum crima, violul, furtul; în locul virtuților creștine sunt așezate la rang de mare cinste: inimicuna, ura, lipsa de respect, nedreptatea, lenea, mândria. Parcă cele 7 păcate capitale sunt la ele acasă mai mult ca oricând!

Și, fiind vorba mai ales de tineri, se poate constata din partea lor o foarte mare disponibilitate și deschidere spre a importa obiceiuri și practici venite din Apusul desacralizat, **practici care de cele mai multe ori nu au nimic comun cu valorile creștine, cu tradițiile și obiceiurile sănătoase ale poporului român.**

Preocupările multor tineri de azi nu fac decât să reînvie lumea pagână din trecutul mai mult, sau mai puțin, îndepărtat; alcoolul, drogul, fumatul, desfrâul, distraçțiile ieșite de sub controlul oricărei rațiuni și oricărui bun simț, izolare față de familie, prietenii nepotrivite, traiul în comun al tinerilor necăsătoriți, îndepărțarea de Dumnezeu și de Biserică, etc. nu sunt decât numai câteva dintre motivele pentru care Biserica noastră dar și societatea în ansamblul său ar trebui să fie neliniștite. Suntem departe de normalitate, departe de adevăr, bine și frumos, departe de fericire! Foarte mulți dintre noi, prin faptele noastre nu ne mai arătăm a fi sub oblăduirea lui Dumnezeu, ci altcineva - adică diavolul - a devenit stăpânul vieții noastre. Sunt realități dure, care ar trebui să dea de gândit fiecarui om în parte, dar și celor care se află în fruntea unor instituții importante ale societății noastre.

Ne putem pune o întrebare firească: care ar fi remediul pentru o astfel de situație, ce ar trebui să facem pentru ca lucrurile să reentre pe făgașul lor firesc? Cum se poate redresa tinerețul care a apucat pe alte căi, spre cunoașterea și respectarea normelor morale specifice Bisericii noastre?

Fiecare poate da o soluție, fiecare poate propune o anumită cale de îndreptare. Însă mă opresc asupra a ceea ce înseamnă redresarea personală prin măsurile ce trebuie luate de oricărui om, respectiv orice Tânăr, care s-ar afla într-o astfel de situație. Aș zice și eu ca Sf. Apostol Pavel că Dumnezeu voiește ca omul **singur** să vină la cunoștință adevărului. Voi încerca să fac acest lucru apelând la învățătura cuprinsă în Sf. Scriptură. (Continuarea în numărul viitor al revistei.)

Pr. Prof. Ioan Voineag

Parohul Bisericii "Sf. Arhangheli" - Săcele

Un apostol al învățământului săceleean**INVĂȚĂTORUL NICOLAE PANĂ**

A trecut mai mult de o jumătate de secol de când învățătorul Nicolae Pană își încheia cariera (1947). Pentru cei ca el, puțini la număr, care, prin faptele lor, supraviețuiesc în eternitate, este doar o clipă. Pentru noi, însă, cei care îl urmără și trăim în anonimatul acestei lumi, este mult, este foarte mult, mai ales că, implacabil, clepsidra timpului nostru terestru nu mai este la început. De aceea, ne grăbim, să evocăm, cu recunoștință, figura și personalitatea aceluia care ne-a fost nu numai tată, ci și îndrumător, asa cum numeroase generații datorează harului său de pedagog moralist putință de a ști să scrie, să citească, să cânte și mai ales "să fie".

În anul 1949, învățătorul Nicolae Pană părăsește meleagurile săcelene unde s-a născut și se stabilește la Brăila, lăsând o vastă operă de educație. Destinul, însă, nu l-a răsplătit pe măsura faptelor lui. Singur și deznădăjduit, el se desparte de acele locuri, lăsând în urmă un mormânt: acela al brăilensei Maria Vasiliu Pană, mama noastră și tovarășa lui de viață și de profesiune, smulsă prematur din viață, cu care și-a împărtășit bucuriile și necazurile, timp de aproape 30 de ani.

Astăzi, după mai mult de 50 de ani, venim să rememorăm, sub jurământ, faptele unui om. Apartinând unor alte vremuri și generații de bărbați și femei care "gândeau în basme și vorbeau în poezie", învățătorul Nicolae Pană știa că singura rațiune de a exista era dăruirea de sine. Aplecat asupra muncii sale, el a renunțat la dorinta de a agonisi, dedicându-se în întregime unei lucrări pe termen lung: "EDUCAȚIA". Evocând figura învățătorului Nicolae Pană, evocăm figura arhetipală a educatorului din alte vremuri, a celor apoftoli ai satelor.

Născut în 1891, în comuna Satulung (astăzi integrată orașului Săcele), Nicolae Pană este al nouălea din cei zece copii (primii doi au sfârșit de la naștere) ai lui Dumitru și Maria Pană.

Tatăl, Dumitru Pană, originar din Satulung s-a îndeletnicit cu tabăcăria, agricultura și creșterea animalelor pentru a-și întreține, muncind din greu, o familie atât de numeroasă. "Era un om harnic și priceput în ale gospodăriei", ne mărturisește învățătorul Nicolae Pană în memorile sale.

La cumpăna dintre secole (1900), copilul Nae, urmează școala primară de pe lângă biserică veche, întemeiată în 1779 (actuala biserică Sf. Adormire). Acea școală ființă prin contribuția românilor săceleni și sprijinul comitetului parohial. I-a avut dascăli pe Sever Luca și A. Popovici, nume care, poate, mai dăinuie și astăzi în memoria unor săceleni vârstnici.

După absolvirea școlii primare, se înscrive la gimnaziul (școala civilă) maghiar de fete și băieți unde, cu excepția orelor de religie, urmează cursurile în limba maghiară. A fost, probabil, o ocazie favorabilă pentru mai târziu de a trăi într-o armonie deplină cu populația maghiară din acele locuri, cu toate că în timpul primului război mondial autoritățile austro-ungare au adus doliu în familia

învățătorului.

Anul 1908 este un moment de răscrucie în viața lui Nicolae Pană: luarea unei decizii pentru o profesiune. Cunoscându-și vocația pedagogică și îndemnat de învățătorul Vasile Fărcaș, o rudă prin alianță, Nicolae Pană se hotărăște pentru cariera de învățător. Astfel, în 1908 se înscrive la seminarul pedagogic-teologic "Andrei" din Sibiu, unde timp de 4 ani urmează cursurile acestuia, după care obține diploma de învățător.

În 1912, candidează, prin concurs, la postul de învățător. Alegerea s-a făcut într-un local al bisericii Sf. Adormire din Satulung, prin vot secret. Astfel, în 1912 își începe o lungă carieră de învățător până în 1947, întreruptă parțial de anii celor două războaie mondiale.

În perioada 1912-1914 îl găsim, ca învățător, la fosta școală nr.2, o școală confesională, întreținută prin contribuția populației din parohia bisericii Sf. Adormire.

În 1914 urmează cursurile de vară ale lui Nicolae Iorga la Vălenii de Munte. În același an, începe primul război mondial, an în care Nicolae Pană este recrutat pentru a-și efectua serviciul militar. Se îmbolnăvește și este repartizat la partea sedentară.

În anul 1917 trăiește drama pierderii fratelui său Radu care, după ce traversează în clandestinitate munții prin pasul Bratocea, se înrolează în armata română, dându-și jertfa supremă în luptele cu armata germană.

În 1918 își pierde tatăl, septuagenarul Dumitru Pană condamnat de autoritățile austro-ungare la 9 ani temniță grea (Aiud) pentru "vina" de a fi fraternizat cu armata română în 1916, când aceasta a pătruns temporar în Ardeal prin pasul Bratocea. După încheierea războiului, învățătorul Nicolae Pană s-a plasat deasupra oricărora sentimente de răzbunare împotriva delatorilor, trăind, în continuare, în armonie cu populația maghiară din comună. Drept mărturie stau zecile de familiile de maghiari care, în semn de apreciere, și-au trimis copiii la învățătură la școală condusă de Nicolae Pană.

După primul război mondial (1918), învățătorul Nicolae Pană își reia activitatea la fosta școală nr.3 (plasată la capătul comunei Satulung, alături de actualul punct terminal al autobuzelor de Săcele). Aici a activat, ca învățător, timp de 14 ani, împreună cu mama noastră Maria Pană (Vasiliu).

În 1933 este transferat în calitate de director la școala nr.1 din Satulung (actualul "Club al școlarilor"), unde a predat pentru clasele III și IV. Mai demult, școala funcționa într-o clădire cu turn și clopot și cu două săli de clasă care aparțineau Bisericii Noi, fiind susținută prin cheltuiala populației românești.

Este perioada de maturitate profesională și de glorie a învățătorului Nicolae Pană în care a desfășurat o activitate prodigioasă pe plan educațional-pedagogic, cultural și social. El a fost învățătorul care a apartinut altor vremuri, să cum îl dorea marele reformator de la începutul acestui

(continuare în pagina 8)

(continuare din pagina 8)

Un apostol al învățământului săceleean

veac: Spiru Haret. Acesta vedea învățătorii și profesorii ca "educatori în scoala și în afara ei" ca "factori hotărâtori în pregătirea morală, spirituală și materială a cetățenilor". socotind-o "datorie de onoare și un criteriu de apreciere a personalității".

Dincolo de aparența unei fragilități fizice, învățătorul Nicolae Pană ascundea trăsături de caracter remarcabile: simțul datoriei împlinite, al lucrului bine făcut, al temeiniciei oricărei activități, trăsături cu care a "contaminat" atâtea generații. Sever și închis în sine, însă drept, învățătorul Nicolae Pană și-a câștigat respectul binemeritat al întregii comune, indiferent de etnie.

Talentul pedagogic, este, poate, caracteristică dominantă a personalității învățătorului Nicolae Pană. Știa să dezvolte intuiția copiilor pe care îi punea uneori să descopere singuri în marea carte a naturii. Nu lipseau aplicatiile practice, lucru manual, câștigarea unor deprinderi pe care adulții de mai târziu le datorează acelor zile.

Corectitudinea exprimării, a scrisului, a modului de a gândi au fost cele mai importante caracteristici ale talentului său pedagogic. Muzica a jucat, de asemenea, un rol important în activitatea de educare a copiilor. Cine nu își aduce aminte cum dascălul Nicolae Pană, cu vioara și arcușul în mână, repeta în clasă, cu obstinație, o melodie, un cântec, aplecându-se la urechea unui copil care părea a o lăua anapoda?

Activitatea corală era de asemenea o predilecție a învățătorului Nicolae Pană. Astfel, el pregătește și conduce multă vreme corul bisericesc, pe două voci, format din elevii claselor a II-a și a IV-a, serbările de sfârșit de an erau un adevarat regal. Ele erau nelipsite de cântece populare corale. Copiii acelor vremuri își stimau dascălul. Adulții de mai târziu, și mai mult. Locurile, străzile comunei, au memorie: ele conservă, parcă și astăzi silueta și figura uscățivă a dascălului ei.

Talentul pedagogic al învățătorului Nicolae Pană era remarcabil. Un rol important l-au jucat și obiectele de muzeu, adunate cu migală care puneau elevii în legătură indirectă cu natura: animalele împăiate, insectare, diferite planșe, minereuri, mecanisme sugestive din domeniul astronomiei care ilustrau sistemul solar.

Pe plan cultural, învățătorul Nicolae Pană s-a remarcat ca un pasionat folclorist. Contactul cu mocanii săceleni i-a dat prilejul să culeagă neobosit creații populare de o inestimabilă valoare (doine, strigături, sărbe, hore), pe care le-a aranjat cu multă grija pentru conservarea valorii lor autentice. Mărturie stau numeroasele publicații din revistele "Plaiuri Săcelene" (1,2,6) și "Izvorașul" (1,...4).

Într-un articol cu titlul "Un folclorist", găzduit de almanahul brașovean Coresi, autorul acestuia, Constantin Catrina, evocă prestigiul de care se bucura revista "Izvorașul" în lumea școlii și, implicit, a satului românesc. Sunt cunoscute, în epocă, numele unor prestigioși cărturari și muzicieni români care au publicat în această revistă (Nicolae Iorga, Dimitrie Gusti, Tiberiu Brediceanu, Kiriac etc.). redactorul și editorul acestei reviste Gh. N. Dumitrescu-Bistrița, la rubrica "de vorbă cu cetitorii noștri" îl "dojenea" pe

învățătorul Nicolae Pană, după cum urmează: "Nu ne dai răgaz, mereu și veșnic cu lucruri noi. Frumos lucru și poate cea mai frumoasă satisfacție când culegi roade ale muncii tale" (Izvorașul, nr.2,p.116).

Activitatea culturală a învățătorului Nicolae Pană nu s-a oprit numai la aceea de folclorist. El înființează în satul natal prima bibliotecă sub numele de "Casa de Cetire" atât de necesară pentru ridicarea gradului de cultură al românilor săceleni.

Activitatea lui Nicolae Pană ca învățător, educator și folclorist nu poate fi disociată de grija acestuia față de cei în suferință. Într-adevăr, prin anii '40, se îngrijește, fapt neobișnuit, de construirea în curtea școlii a unei cantine pentru copiii săraci. Astăzi, după aproape 60 de ani, oricine coboară pe strada Timocului și își aruncă o privire în curtea fostei școli nr.1 (la ora actuală Clubul Școlarilor) poate zări o construcție acoperită cu țiglă, plasată aproape de peretele interior al școlii. Aceasta este fosta cantină construită din inițiativa și grija învățătorului Nicolae Pană. Donațiile de îmbrăcăminte pentru copiii săraci, precum și ajutorarea persoanelor în vîrstă și nevoiașe (a ne aminti de zilele de "fapte bune") intrau de asemenea în preocupările învățătorului săceleean Nicolae Pană.

Neimplicat în nici o activitate politică din acele vremuri, el a lăsat săcietății săcelene o operă care supraviețuiește în timp: **EDUCATIA**, căci toti cei care au venit să ia lumină de la școala condusă de Nicolae Pană au transmis-o mai departe fiilor și nepoților.

Privită astăzi, în perspectiva anilor scurși, personalitatea învățătorului Nicolae Pană nu poate fi înțeleasă plenar decât prin ceea ce el a făcut în domeniul educației, prin activitatea lui ca folclorist și prin aplecarea către cei aflați în suferință. A părăsit această lume, lăsând în urmă aceste fapte generoase.

Cum satele și orașele unei țări trăiesc prin mari oameni pe care i-a avut, bărbați și femei, care prin activitatea lor, și-au adus contribuția întru propășirea acestor sate și orașe, credem că este un act de recunoștință, pe care îl consimtă populația orașului Săcele, atribuirea numelui învățătorului Nicolae Pană, străzii Poienei, așa cum s-a avut în vedere de mai multă vreme. Cum această stradă leagă biserică românilor săceleni cu biserică evanghelică a maghiarimii săcelene, ar fi o faptă simbolică de ecumenizare și de concordie etnică pe care învățătorul le-a dorit atât de mult.

N.R. Autorii articolului sunt fiii învățătorului Nicolae Pană:

1. Aurel Pană - doctor în medicină în Bruxelles-Belgia. Practică de aproape 30 de ani "medicina persoanelor". Promovează școala românească de geriatrie peste granitele României, precum și cultura și tradițiile românești.

2. Nicolae Pană - profesor la Universitatea "Dunărea de Jos" din Galați în domeniul microbiologiei alimentare. A instruit în domeniul chimiei alimentare zeci de generații de studenți.

3. Liviu Pană - inginer-cercetător în domeniul Telecomunicațiilor, București.

NICOLAE IORGA ȘI SĂCELELE

NICOLAE IORGA (1871 – 1940) este cea mai mare personalitate a scrisului istoric românesc, opera sa cuprinde mii de articole publicate în reviste de specialitate de pretutindeni, în studii cuprinzătoare de istorie națională dar și istorie universală.

Din preocupările sale nu aveau să lipsească cercetarea istoriei satelor săcelene și a oamenilor acestor locuri.

Primele contacte cu aceste locuri le-a stabilit prin intermediul oamenilor care au răsărit de aici și care au făcut istoria. Evocările personalităților ca Nicolae Popaea, Ioan Al. Lapedatu, George Moroianu, în lucrarea "Oameni care au fost", sunt calde aprecieri pentru viața și activitatea lor.

O mare prietenie l-a legat pe Nicolae Iorga de un alt fiu al Săcelelor, academicianul istoric Alexandru Lapedatu. Prietenia lor datează din primii ani ai studenției săceleanului, la Universitatea din Iași, când își vizita aproape zilnic mentorul devenind un apropiat al familiei Iorga.

Alexandru Lapedatu avea să-l însوțească deseori pe Nicolae Iorga în călătoriile pe care acesta le făcea pentru documentare în țară. În 1935, Lapedatu a fost ales președinte al Academiei Române și cu sprijinul lui Iorga care i-a sfătuit pe apropiatii săi să-l voteze pe săcelean.

Timp de aproape 40 de ani această prietenie între două personalități complete și de o mare capacitate intelectuală a supraviețuit deselor opinii contrare legate de probleme istorice la care cei doi n-au putut să ajungă la concluzii comune.

Primul contact direct cu Săcelele, Nicolae Iorga l-a avut în urma călătoriei din 1912 în Ardeal când, venind dinspre Brașov, marele istoric nota: "Din Dârste, satul vechilor dârstari... se merge pe drumul din stânga la cele Șapte Sate. Săcelele vestite prin bogăția lor mai ales în vremea când ele adăposteau pe atâția fugari din Tara Românească și strângneau în clădiri și acaratetură câștigul mocanilor oieri cu turme multe. Neamurile sunt iarăși amestecate în lungul șir de case ce se desfășoară supt munte, lângă valea ce curge supt podini, de la o biserică la alta. Pe rând ai crucea răsăriteană pe turnul locașului

lui Dumnezeu și în colțul podurilor de la locuințele oamenilor, apoi crucea catolicilor și poligonul evreiesc al calvinilor. Iar urmașii mocanilor se hrănesc din multe izvoare între care poate și cel al contrabandei, cu acea dibăcie și stăruință care deosebește pe țăranul din aceste părți bârsene. Modernizarea înaintea, dar femeile cu polcuțe și rochii au păstrat încă alba legătură de cap mocănească și meșteșugul de a face cele mai bune sarmale din lume"

Avem doar în câteva cuvinte o frescă a satelor săcelene în prejma Marii Uniri, o apreciere a valorilor de care aceste sate dispuneau.

Revenind în 1923 "în părțile libere" de această dată dinspre porțile Teleajenului, Nicolae Iorga va constata că "la Săcele nu este nici o urmă a războiului recent încheiat", va vizita biserică Sfânta Adormire din Satulung, oprindu-se cu aprecierile asupra gospodăriilor săcelenilor. "Masivele pătrate de zidărie după moda săsească, germanică, adusă din depărtatul apus, ale Săcelelor indispu... o zidărie întocmai cu alta, tot așa de greoaie, lipsită de orice stil. Nici o grija de podoabă în tencuiulă ori din lucru lemnului. Se vede cum aici tot ce venea din spontaneitatea creațoriei naivă, simplă a sufletului nostru a fost înlăturat pentru a primi datina de clădire a altui neam numai pentru că e mai solidă, mai trainică, poate mai bună de locuit. Si multora aceasta le impune: proproțile mari, orânduirea practică, posibilitățile de mai deplină viață economică. Ni-o urează și nouă și întregului neam românesc unit."

Așadar Nicolae Iorga vede în gospodăriile săcelene trainice și bine orânduite, un exemplu pentru orânduirea viitoare a României Mari. Este un lucru care ar trebui să ne facă să privim din altă perspectivă istoria acestor locuri și să ne facă să fim mai conștienți de importanța pe care satele săcelene au avut-o de-a lungul istoriei noastre.

Bibliografie: Iorga Nicolae, Pagini alese din însemnările de călătorie prin Ardeal și Banat, Ed. Minerva, București, 1977, vol. 1.

Cronica limbii***De la băscălie la vulgaritate***

Există la noi obiceiul de a lua în glumă chestiuni serioase. Nu este cunoscutul "haz de necaz", ci o atitudine prin care ne "recomandăm" ca neseroși. Ironia în limitele bunului simț, era o armă prin care se urmărea îndreptarea unor defecte. Ceea ce întâlnim astăzi nu este ironie, ci vulgaritate pur și simplu. Cuvinte scabroase și injurături auzim la tot pasul. Fără nici un pic de jenă! Copii, adolescenti, adolescente (!?), adulți toți se întrec parcă în a vorbi vulgar. Cum s-a ajuns aici? Care este explicația acestui flagel? Să fie de vină cei 45 de ani de comunism, timp dominat de tacere, duplicitate, teamă? 45 de ani mi se par insuficienți pentru a schimba felul de a fi al unui popor. Și întrebam odată pe niște tineri dacă ar vorbi așa în fața bunicilor, la țară. "Bineînțeles că nu", a fost răspunsul. Există, deci, conștiința comportării vulgare. Să ne amintim de modul plin de reverență de adresare al bătrânilor de la sate. O atitudine plină de decentă dominată de bun simț și armonie.

Există o nevoie a tinerilor de a fi diferiți, de a se elibera de tutela adulților. Vulgaritatea însă urăște. Ce modele au tinerii? Dacă urmăriți șirile la posturile de televiziune,

veți vedea că domină urâtul și trivialul, știri și atitudini care sochează, întâmplări dementiale.

Ce se întâmplă oare cu noi?

E necesară, în primul rând, o reformă morală, aceasta fiind singura sansă de revenire la normalitate, dacă nu, vom rămâne la periferia lumii civilizate. Limbajul vulgar e însoțit de agresivitate. Nu se discută civilizat, se tipă, injuriile fiind la loc "de cinste".

Ce e de făcut? Cred că ar trebui dusă o luptă pe mai multe planuri. Ar trebui să dispară prostul gust din televiziuni. Crainicii, reporterii, organizatorii de talk-show-uri ar trebui să dea dovadă de mai mult respect față de telespectatori, prin felul în care vorbesc, printr-o selecție corectă a șirilor. Nu suntem totuși nici o societate bolnavă, nici o nație de subdezvoltăți mintal. Spectacolele de după '90 alunecă parcă spre nimic. Texte anoste, fortate, poante ieftine și vulgare, o sărăcie de idei, lipsă de rafinament, o vulgaritate iritantă declanșată de cuvânt. De unde modele? Apoi trebuie să intervină familia, școala și biserică. Prin ele cred că putem reveni la starea de normalitate. Este necesară o permanentă atitudine civică. A noastră, a tuturor. Să începem cu noi însine!

Acum, până nu e prea târziu !

Prof. Ilie Cujbă

*Poezii din volumul
GRAIUL ÎNIMII*

Corneliu Cîrstea

Tu vino-n veșnicia mea

Mi-am regăsit zâmbetul celest.

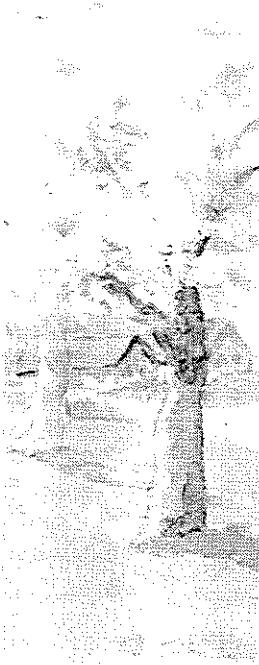
*Tu vino-n veșnicia mea ca o azură
și spune-mi cât de departe mă iubești.*

*Poemele-mi te-așteaptă să le-
mpodobești*

*Cuvintele te-așteaptă să le-nvii. Hai
vino...*

În Piatra Craiului

*Plesnesc cărările de singurătate.
Muntele nu-nseamnă o fortăreață.
Eu, rezemat senin într-o busolă,
Privesc din Piatra Craiului măreață.*

Îndrăgostiți ca măcesii

*Îndrăgostiți ca măcesii
anii-mi se pierd printre generații
de pași fredonând extravagant:*

"un-doi un-doi faceți toți la fel ca noi"

*iar bunica cu măraruș în brațe
mă dojenește și-acum c-am răsturnat
cazanul cu tuică...*

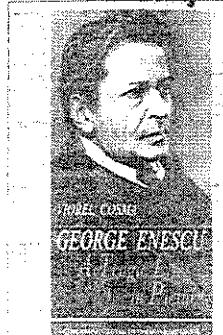
*Apoi timpul s-a întristat
norii au pregătit o ploaie sub cerul zmeilor*

*Din căte împerecheri de suslete
se naște o lance?*

LA PAS PRIN LIBRĂRII
Apariții editoriale semnalate de Horia Bârsan

1."GEORGE ENESCU – A tragic life in pictures" de Viorel Cosma, ed. Fundația Culturală Română, 2001.

Muzicologul Viorel Cosma, personalitate de excepție a vieții noastre culturale este și autor al altor două volume ce au ca obiect personalitatea enesciană, și anume "GEORGE ENESCU – Scrisori" și "GEORGE ENESCU – Cronica unei vieți zbuciumate".

Volumul semnalat organizează informația pe două coordonate: "Pe firul vieții" și "Multiplele fețe ale artistului". Prima parte grupează informațiile despre viața și activitatea Maestrului în trei epoci, marcându-i răscrucile: începuturile artistice și ale recunoașterii internaționale (1881 – 1920), anii plenitudinii profesionale (1920 – 1946) și, cea mai tragică perioadă, totodată și cea mai puțin cunoscută melomanilor (1946 – 1955), anii exilului și crepusculului carierei.

Cea de a doua coordonată conține subtitluri ce marchează ipostazele unei personalități care s-a ridicat prin geniu deasupra contemporanilor: compozitorul complex, violonistul genial, dirijorul. De asemenea, există în volum, prin strădania exemplară a muzicologului Viorel Cosma, un material bogat, uneori inedit, despre Enescu pianist și pedagog. Iubitorul muzicii enesciene va descoperi schițe inedite ale muzicianului, realizate cu dexteritate și umor, aşa cum va descoperi și îi vor rămâne întipărite imagini ale Maestrului în amurgul vieții, adus de spate, cântând sau acompaniind la pian, imagini pe patul de suferință ori fotocopia ultimului testament.

2."O ZI DIN VIAȚA LUI IVAN DENISOVICI" de Aleksandr Soljenițin, ed. Humanitas, 2001.

Romancier, eseist, gânditor politic și social, moralist Aleksandr Soljenițin este incotestabil cel mai mare scriitor rus din a doua jumătate a secolului al XX-lea.

"O zi din viața lui Ivan Denisovici" evidențiază un mare scriitor, capabil să zguduie conștiințele și să emovereze, restituind omului, vidat de substanță într-o lume crud dezumanizată, forța divină. Ziua obișnuită a unui detinut obișnuit dintr-un lagăr siberian, tăranul Ivan Denisovici Suhrov, e povestită cu o economie de mijloace, o vigoare verbală și o autenticitate care vin din tradiția marilor prozatori ruși. Adevarul atroce despre represiunea comunistă este doar fundalul, prim-planul constituindu-l "linia care separă binele de rău și care traversează inima oricărui om". Nuvela nu este violent – demascatoare ci, dimpotrivă, tainică, te unge pe suflet, pentru că este vorba, în primul rând, de bunătate, rezistență, curaj, despre fraternitate bărbătească în suferință și capacitatea de a-ți păstra omenia.

3."NAPOLEON" de Jean Tulard, ed. Compania, 2001.

Este o carte surprinzătoare și deosebită de tot ce s-a scris până în prezent despre Napoleon. Ea ne dă o imagine completă a situațiilor traversate de fascinantul personaj istoric, folosind absolut toate mărturiile existente în epocă. Jean Tulard aduce dovezi pro și contra, ne dezvăluie calitățile și slăbiciunile omului demisizat, ni-l înfățișează ca "vehicul al istoriei", dar și ca politician abil, capabil să exploateze oricând o situație pentru atingerea scopurilor lui.

4."Dr. Alexandru Vaida Voevod – Corespondență 1918-1919", ed. Transilvania Expres, 2001.

Bogată și importantă activitate politică, diplomatică, publicistică desfășurată de dr. Alexandru Vaida Voevod pentru întregirea națională a României, a fost relevată, în trecut, de istorici și de oameni politici sub diferite unghiuri de vedere. Lucrarea de față pune la îndemâna cititorilor interesați un vast epistoliar despre înfăptuirea României Mari.

5."CAESAR" de Yann Le Bohed, ed. Corint, 2001.

Caesar a marcat durabil istoria. El este cel care a încheiat cucerirea Galiei și a integrat-o în Imperiul Roman. A lăsat moștenire francezilor o limbă latină, dreptul roman, cultura lor. Mai mult, și adesea fără a se gândi la aceasta, toți locuitorii lumii îi aduc un omagiu: trăiesc ritmul calendarului iulian.

<< Tableta din mers>>

<< S-au stins într-un memento >>

S-au stins un secol și-un mileniu, iar "voile tăcerii" lui Malraux aduc spre veacul nostru interpretabile păeri: "Va fi religios sau nu va fi deloc". Memoria aleargă bezmetică și năpădește-n aria întinsă a celor douăzeci de seculi. La anul UNU s-a născut **MESIA** în ieslea bethleemă, sărac și liber, cu gândul Lui de-adevărat reformator: "Iubire pe pământ și între oameni bună-nvoie". În vremea ce-a urmat au pătimit martirii. A fost mult rău și numai câteodată bine. Ne-au dăruit creștinii cu datini și obiceiuri la soroace. În trainice familii, morale prin tradiție, se-ntemeiau urmașii din urmași. S-au stins acum două milenii, cu anotimpuri diferite și cu dumincii libere, slăvite. Cu Sfinte Învieri de Paști și cu geroase zile la Nașteri de Crăciun. Mileniul UNU e o corabie în ceață. Doară Bizanțul aurit acolo strălucește. În rest, o Romă tristă, râvnită de mulți barbarice la poartă-i luptă pentru o biată "casă". Nomazi legați de viață-n corturi, cu greu se-acomodau aceștia în stabile sălașe. Se zice, că nu-i lăsau, prea lesne, caii și nici femeile focoase. Culcându-se-n neant, s-au stins cele două milenii ca o păpușă buclucașă ce-a amăgit lumea creștină curată siesi și ingenuă.

"Anno Domini 1054" e părție de schismă și bici cu două sfârcuri, pereche de lumină-n beznă, model de spiritualitate pentru lumea cea nouă și civilizată. Rai, Iad, Infern și Paradis, truditul Purgatoriu. Suflete chinuite. Dante. Erezii o mie și falși profeti, oho! S-a stins mileniul DOI ce-a slobozit urgia otomană, șuvi turanic și-amară poamă crescută-n umbra crucii și a credinței drepte, efigie adânc săpată în cremenea constantinopolitană. În rest, povești cu trufașe imperiei. Întoarcere voită-n echilibru la vatra greacă și la cea romană. S-a stins și "Utopia" o dulce amăgire a lui Sir Thomas Morus, "O mie de ani pace!" (vorba lui Caragiale), dar nu a fost să fie.

Războaie crâncene și revoluții mari, apoi măcele mondiale cu mult sânge... orfani... ruine... și iar băltoci de sânge.

Deasupra noastră au strălucit și strălucesc nu numai stele ci și istorii minunate, a artelor și-a științei, și-a tuturor gâlcevilor, mai mari sau mai mărunte.

Mileniul DOI e patria lui Shakespeare, e Einstein și Napoleon. Prin nori opaci de fumigene, răzbate ne-întinată doar doamna sensibilității noastre – ARTA.

Renașterea și Luminatul secol 18, Ghoete – uomo universale – titanul Beethoven, Pablo Picasso și Brâncuși gorjeanul, Tolstoi al rușilor și-al omenirii toată. O epocă modernă, ce epocă sublimă! Natura-i copiată iar oamenii visează nutrind eterna pace.

America, America, America-i descoperită! Un strigăt de triumf și de comunicare (prin satelit ?!), de libertate și democrație nouă, dar și de dominare, de droguri și alienare. Cu stranii violențe și răsturnate "delicii" de

practici sexuale morbide, oare Sodoma și Gomora se modernizează și vin la modă iară?

S-a stins un secol al vitezei și-al pașilor americanii pe Lună. A fost și-un secol roșu și garnisit la mijloc cu crema ciumei brune. Au viețuit ca oameni un Hitler și un Stalin, tirani fătați aiurea din snagă alterată amestecată-n ură cu flegmă și urină.

Ce amintiri sinistre, cu Inchiziții "sfinte", cu Gestapo și K.G.B.-uri – triunghi refolosibil al forței imbecile, mereu când e nevoie! Și, peste tot imperii, oribile alcătuiri cu mafii protejate și-ucigațoare glori. S-a stins un secol de ură și-nvrăjire, cu scurte perioade de contestată pace.

Un secol mare totuși, de vajnice invenții, lasere, teribile comunicații, cu televiziuni acaparante, cu Internet și fraude, distrações permanente, inteligențe sobre. Dar, vai, și-o eră de silnică singurătate. E multă lipsă de dreptate. Legi peste legi se-aprobă. Cam peste tot se fură și peste tot se minte zdravăn. La paznici, alți paznici este bine să se pună. Politica-i o târfă, aşa, ca-n totdeauna. De nimeni, nimeni n-are ascultare. E prost, greșit gândește, oare, cel ce mereu e sincer și muncește bine? Puțin respect mai creste printre semeni iar școala, pentru unii, e-o jalnic-aventură. S-au stins cele două milenii și doar arhitectura ne-a rămas, prin timp, "Regină" Arhitect și cetățean al lumii! Teribil și frumos mai sună. Omul de rând se bucură adeseori la sărbători și încă speră, adeseori tristețea îl inundă și viața i se pare-atunci săracă și imundă. Iubește și urăște, bea mult și mult mânâncă, atunci când are, când nu...înjură! Se-ndepărtează creațura, ivită-n ziua șasea, de maica sa, natura și n-o mai înțelege. Copiii-mbâtrânesc precoce, bâtrâni mor mereu mai singuri și cu durerea-n suflet. Comanda de la centru vrea mondializare.

Ființe perfecte, clonate, fără identitate și nici cine știe ce doză de personalitate. Dar omul se deșteaptă, învață, meditează.

Prin fum albastru parcă se zărește puzderie de stele. O eră nouă ne așteaptă. Povestea înfricoșătoare cu Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul se amâna sine die. O voce caldă, părintească și nemaiauzită-n fire se-adaugă la visul legendarului Manole.

Să-si curețe tacâmurile omul pentru festinurile ce-or să vină iarăși, cu pace și belșuguri, cu ani de sănătate și înțelepciune.

Prof. Liviu Dărjan

Balul plăcintelor mocănești - 2001

De câțiva ani, aici la Săcele, înaintea Postului Mare, prin care credincioșii ortodocși preîntâmpină Sărbătoarea Învierii Domnului, sub auspiciile generoase ale Asociației "Izvorul", se organizează **"Balul plăcintelor mocănești"**. Manifestare considerată de către mulți localnici tradițională, petrecerea este dorită de către inițiatori drept continuatoare a **"Balului mocănesc"** din perioada interbelică, sărbătoarea binecunoscută de către săcelenii ai căror străbuni au fost mocanii de odinioară, posesori de turme cu mii de oi.

"Balul mocănesc" s-a impus aici ca petrecere tradițională, după praznicele de iarnă și înainte mergătoare celor legate de "Înviere", având un pronunțat caracter laic, urmărind să reunească în belșug și veselie pe urmașii vechilor mocani săceleni, ca să sărbătorească amintirile îmbelșugatului trecut al predecesorilor prin tot ce au avut ei mai semnificativ: bogății, dansuri populare, priceperi culinare, în mod cu totul deosebit, să înfățișeze portul, "acele vechi costume mocănești, cele bărbătești și mai ales cele femeiești, în culori vii, cusute cu fir și alte mătăsuri scumpe, salbe cu galbeni clipitori, ce atârnau la gât". Deci "Balul mocănesc" era un ospăț – spectacol de iarnă al măreției artistice și bunăstării românilor din acest colț de Carpați, la loc de cinstă și emblematic situându-se faimoasele plăcinte mocănești, cu brânză din belșug, specifice locului, replică a bulzului de la "Sântilia" din vară. De aici au împrumutat organizatorii din zilele noastre, denumirea acestei sărbători săcelene de iarnă, **"Balul plăcintelor mocănești"**. Cităm, la întâmplare, din revista "Plaiuri Săcelene" nr. 1/an III, ianuarie 1936, fragmente referitoare la **"Balul mocănesc"**: "Marele succes al întreprinderii se datorează faptului că participanții au avut convingerea că au petrecut o seară frumoasă, într-o atmosferă plăcută și veselă, dansând vechile jocuri mocănești – care azi aproape au dispărut, - sau chiar strigăturile săcelene, pline de un sănătos umor satiric... S-a

desfășurat și un program artistic, cu declamări, scene vesele, monolog, coruri și solo acordeon, s-au dat premii pentru cele mai frumoase costume femeiești etc. și din context – subliniem – rezultă clar. *"Am preferat un program ceva mai mocănesc"*.

"Balul plăcintelor mocănești 2001" din seara zilei de 17 februarie a.c., apreciat de mulți participanți ca o **excelentă reușită**, s-a înscris cumva în rândul manifestărilor tradiționale Săcelene de acest fel, cărora datorită experienței organizatorilor care se îmbogățește an de an, i s-a adăugat un plus de ingeniozitate și de calitate. O organizare minuțioasă, a reușit să împace așteptările și gusturile celor

aproape 300 de oaspeți în diversitatea lor bărbați și femei, tineri și vârstnici, într-o veselie debordantă, fără opreliști de prejudecăți, în afară de decentă. S-au întâlnit și unit aici într-o veselie și în ritm de dans, demnitari locali, manageri de întreprinderi, directori de școli, șefi de instituții locale, mulți intelectuali, medici, ingineri, tehnicieni, muncitori etc. În climat de bună dispoziție, belșug de bucate și "licori aducătoare de veselie", dovedindu-se demni priceputi urmași ai predecesorilor apropiata și ai celor din vremi de mult apuse.

După datini străbune, petrecerea a fost deschisă, printr-un succint cuvânt de bun venit adresat oaspeților din partea reprezentantului Asociației "Izvorul", dl. ing. Claudiu Roșculeț, Președinte Director general al S.C. Electroprecizia S.A. care a subliniat faptul cum săcelenii de azi încearcă, **în condițiile de azi** să continue, să sporească și să cinstească hârnicia și demnitatea înaintașilor, inclusiv prin datini, obiceiuri, tradiții, multumind comesenilor pentru prezență, sponsorilor și organizatorilor pentru sprijin și eforturi. Dl. primar ec. Petre Gheorghită Mutu, atașat membru al Asociației și părtăș mereu la acțiunile acesteia, și-a declarat dorința de a spori și susține dezvoltarea tradițiilor și obiceiurilor locale, menite să unească consâcelenii la eforturi pentru propășirea acestei localități. Părintele preot, Ioan Cornea, printr-o creștinăscă rugăciune, a

(continuare în pagina 14)

(continuare din pagina 13)

Balul plăcintelor mocănești - 2001

binecuvântat bucatele și pe oaspeți, urându-le să petreacă seara după datinile străbune. Îmbărbătați de căldura primirii și de frumosul din jur, în fața meselor încărcate, oaspeți, ciocnind primul pahar cu o țuică veritabilă, au intonat tradiționalul "La mulți ani". Petrecerea în toi a fost marcată de intervenția unor formații artistice de grup sau soliști din localitate. Și de data aceasta, Ansamblul "Astra" al Clubului "Electroprecizia", pregătit și dirijat cu măiestrie de cunoscutul instructor Debu Gheorghe, s-a întrecut pe sine cu superbul program intitulat "Bună ziua oameni buni". Mai târziu, ca o surpriză mai mult decât plăcută a intervenit ansamblul de dansuri moderne de la Clubul Elevilor din localitate coordonată de către Tânărul și talentatul Florin Spulber. Subliniem această intervenție pentru a arăta că aici, în acest oraș, sunt încă resurse cultural-artistice nevalorificate și nestimulate pe măsura potențialului lor.

Marele eveniment artistic al petrecerii a fost prezența grupului de virtuoși interpreți universitari de la Conservatorul din Cluj în frunte cu recunoscutul solist de muzică populară Ion Bocșa, acordeonistul Victor Georgescu și neîntrecutul Sergiu Cipariu solist vocal, taragotist, excelent recitator. Programul lor, în mai multe reprise, s-a desfășurat sub genericul "Doamne, fă și-n Țara asta, cumpăna să steie dreaptă", începând cu "Dragu-mi unde-am venit" (dl. I. Bocșa) și încheindu-se cu exaltante melodii populare patriotice românești.

Un plus de inedit, care a accentuat într-un fel specificul intrunurii, într-o formă mai atractivă, a fost tragerea la sorti a "uriașei plăcinte mocănești", moment inițiat de un grup de oameni de afaceri săceleni (Ștefan Lupu, Dogaru Aurel, Ionas Andrei) susținuți și încurajați de către dl. primar ec. Gheorghiță Petre și ing. Constantin Zavarache, Director General al S.C. Electroprecizia S.A. Într-un climat de mare veselie "plăcinta" a fost împărtită mesenilor!

Reprezentanți ai Biroului Executiv al Asociației "Izvorul", în frunte cu dl. ing. Claudiu Roșculeț, dl. ing. Taraș Octavian și dl. Eftimie Ioan, conform tradiției, au oferit felicitări însotite de "diplome de onoare" unor "fruntași" ai Asociației și ai Săcelelor, prin vîrstă înaintată, activitate cultural - artistică, sponsorizări: d-nei Costea Paraschiva, 95 ani, d-lui

Barbu Teșileanu, 87 ani, d-lui lordache Ion, 85 ani (Predeal), fraților Taraș Gelu și Mircea, d-lui Teșileanu Emil, d-lui Barbu Nicolae – antrenor, d-nei Popescu

Blanka (Rev. "Plaiuri Săcelene"), d-lui Primar, ec. Gheorghiță Petre Mutu, prof. Ursu Nicolae, director și vrednic săcelean adoptat, prof. Nicolae Munteanu, director al Gr. Școlar Electroprecizia, neobosit susținător al Asociației "Izvorul", d-lor patroni Dogaru Aurel, Ionas Andrei și Lupu Ștefan, modele de sponsori și animatori ai manifestărilor cultural –

sportive din Săcele. Am fi absolut nedrepti să omitem de pe paleta fruntașilor pe cei care au obosit pentru organizarea acestui excelent "Bal", pe aceea denumită de unul dintre mesenii "Sufletul care s-a mișcat ca argintul viu pentru ca totul să fie în ordine și perfectă funcționalitate, Adriana Vlad", sprijinită evident de către cei mai sus pomeniți, de personalul de pregătire a "plăcintelor mocănești" și a altor minunate bucate, servite impecabil, din seară până în zori". Mulțumiri d-nei Paula Mătărea pentru contribuția la ornamentarea ambientului din sală.

Ar mai fi multe de spus despre "încântarea" cu care oaspeți au trăit și gustat petrecerea. Cu gândul că vor fi ochi care să citească cele de mai sus, inimi și suflete care vor vibra la amintirea clișelor trăite la acest ospăț săcelean, ne asociem gândurile unei aprecieri venite din mulțimea participanților "Am dor să fie mai tradițional, mai ancorat în a reînvia vremurile străbune". Lăudabil gestul d-lui Jerău Gheorghe și însotitoareisale de a înfățișa și descrie pentru oaspeți frumoasele costume mocănești. Cinste lor și sincerele noastre felicitări! Propunem ca la viitoare ediție a "Balului plăcintelor" să fie și un concurs al celor mai frumoase costume, dansuri, obiceiuri, folclor etc. venite spre noi din vremi apuse și multe pe cale de dispariție.

Pentru că avem excelenți organizatori, inimoși sponsori, talenți regizori și interpreți. Avem după cum s-a văzut și cu această ocazie, demnitari, manageri, patroni și idei care să dea tonul pentru declanșarea unor astfel de activități.

Prof. Andronic Moldovan

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI SĂCELE

Conducerea Primăriei Săcele a prezentat plenului Consiliului Local o informare privind execuția bugetară pe anul 2000. Astfel, conform datelor făcute publice, în perioada 1 ianuarie – 30 iunie 2000 s-au achitat de la bugetul local doar 1,854 miliarde lei, deși fuseseră angajate lucrări în valoare de 3 – 4 ori mai mare. Noua conducere a Primăriei și noul Consiliu Local, alese la alegerile din 4 iunie anul trecut, au reușit să achite facturi de peste 5,9 miliarde lei, rămânând totuși o restanță de peste 3 miliarde lei, pentru lucrările angajate pentru 2000 de vechea administrație. Actualii edili ai municipiului au reușit să asigure finanțarea lucrărilor necesare extinderii rețelei de gaz metan în Subobrej și la blocurile pentru tineret nr. 1,2 și 3, a rețelei

de apă pe 1,4 km, precum și asfaltarea str. Nicolae Nicoleanu. De asemenea, s-au amenajat aproximativ 50 km de drumuri laterale și s-a asigurat iluminatul acestora. Alte lucrări de mare importanță pentru membrii comunității sunt cele privind igienizarea unităților de învățământ din municipiu, precum și rezolvarea problemei încălzirii (cumpărarea unor centrale termice) pentru liceele Electroprecizia și de Construcții.

— // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // —

Organograma Primăriei Săcele s-a modificat în conformitate cu prevederile legii 69/91. Conform noii organigrame, se vor înființa două direcții, una economică, subordonată direct primarului, și alta tehnică, aflată în subordinea viceprimarului, care va mai coordona și compartimentul administrare piețe. De asemenea, primarul va mai răspunde de activitatea Biroului fond funciar, registru agricol și fond forestier. Consiliul Local, prin intermediul secretarului municipiului, va coordona direct activitatea serviciilor de administrație publică locală, secretariat, arhivă, relații cu publicul, juridic și contencios, precum și compartimentul de stare civilă, autoritatea tutelară și protecție socială. În acest mod se are în vedere asigurarea unei activități de calitate și eficiență și a unei performanțe manageriale capabile să ducă la dezvoltarea municipiului nostru.

— // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // —

Consiliul Local, la propunerea conducerii Primăriei, a discutat quantumul taxelor de oficiere a căsătoriilor, stabilind rămânerea acestora la vechiul nivel. Astfel, taxa de oficiere a căsătoriilor în zilele de sămbătă este de 150.000 lei, în zilele de duminică de 300.000 lei, taxa foto de 20.000, iar cea pentru filmări de 50.000 lei.

La inițiativa primarului, s-a propus Consiliului Local ca primarul, viceprimarul și secretarul municipiului să oficieze gratuit căsătoriile, iar din sumele încasate, 20% să se acorde funcționarilor publici care sunt însărcinați cu atribuții de ofițer de stare civilă, iar restul de 80% să fie virați într-un cont special al Primăriei în vederea obținerii fondurilor necesare construirii unei Case a Căsătoriilor.

— // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // —

Au fost indexate cu 40,7%, indicele inflației pentru 2000, taxele pentru eliberarea permiselor de "Liberă Trecere" (LT) pentru anul în curs, în cazul autovehiculelor de peste 5 tone ce traversează pe DN1A spre Brașov, de la intersecția B-dului George Moroianu cu Str. Zizinului, prin Piața Libertății și B-dul Brașovului. Astfel, pentru 2001, noile taxe sunt următoarele: permise LT cu valabilitate pe întregul an – 3,3768 milioane lei, permise LT lunare – 914.550 lei, iar pentru cele cu valabilitate zilnică - 49.245 lei.

Ca urmare a implicării Primăriei, la Săcele își începe activitatea firma ROULEAU – GUICHARD, societate

— // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // —

(continuare din pagina 15)

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI SĂCELE

franceză de confecții, care își va deschide o hală de producție în municipiul nostru după 1 Aprilie. Capacitatea de producție, prevăzută inițial să ofere 200 locuri de muncă, va fi extinsă, urmând să asigure 350 de posturi în momentul când investiția va fi finalizată.

De asemenea, se poartă tratative cu reprezentanții unei firme de construcții metalice (uși cu deschidere rapidă) în vederea deschiderii unui punct de lucru, care este posibil să asigure 100 locuri de muncă, unde vor fi căutați, în special, sudori cu înaltă calificare.

— // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // — // —

Joi, 1 Martie 2001, au fost inaugurate cursele de maxi – taxi. Prețul unei călătorii pentru cursele cu microbuze este de 5.000 lei, urmând ca, în viitorul apropiat, să se treacă la sistemul de abonamente, al cărui preț va fi de 120.000 lei, lunar.

O surpriză plăcută a constituit-o faptul că în ziua inaugurării, doamnele și domnișoarele au putut călători gratuit pe traseul Săcele – Brașov.

Primăria a luat decizia de introducere a acestor curse cu microbuze în vederea creșterii nivelului de confort pe transportul în comun, precum și pentru scurtarea timpului de deplasare între cele două municipii.

HOTĂRÂRI ALE CONSILIULUI LOCAL

1. Hotărâre privind stabilirea taxelor pe păsunat pentru anul 2001.
2. Hotărâre privind modificarea și completarea HCL nr. 49/99 privind stabilirea și sanctionarea unor contravenții la transportul urban de călători în comun pe ruta Săcele – Brașov.
3. Hotărâre privind aprobarea organigramei și a numărului de personal din aparatul propriu al Consiliului Local și al Municipiului Săcele.
4. Hotărâre privind stabilirea taxelor pentru utilizarea fânețelor.
5. Hotărâre privind aprobarea contului de închidere a exercițiului bugetar pe 2000.
6. Hotărâre privind stabilirea funcțiilor publice.
7. Hotărâre privind asigurarea planului urbanistic general și a Regulamentului PUG.
8. Hotărâre privind constatarea renunțării la contractul-cadru de asociere cu privire la administrarea pieței agroalimentare din cartierul Electroprecizia.

Donație elvețiană pentru Spitalul Municipal

“Verein Medikamenten, medizinal und Spitalgeräte für Rumanien” (Asociația Ajutoare pentru România) din Chur (Elveția), a trimis aparatură medicală către Spitalul Municipiului Săcele. Din acest an, spitalul va beneficia de un defibrilator portabil, două detectoare a pulsului fetal, două pompe de aspirație a laptelui, două aparate de aspirație chirurgicale, un monitor al tensiunii arteriale și un EKG, un electrobisturiu, precum și un aparat Doppler pentru cardiologie. De asemenea, pentru laboratoarele spitalului s-au primit două etuve, două mașini centrifugale, un agitator, un aparat pentru spălat și uscat stricărie de laborator și un incubator. Tot cu acest transport au fost aduse și 12 paturi, două mașini de spălat, o ladă frigorifică și un fax. Toată aparatura primită va permite creșterea actului medical și, implicit, a asistenței ce va fi asigurată pacienților.

ELECTROPRECIZIA DOVEDEŞTE CĂ POATE SUPRAVIETUÎ ECONOMIEI DE PIATĂ

Vă prezentăm în continuare interviul acordat de D-nul ing. Claudiu Roșculeț, Președintele Director General al S.C. ELECTROPRECIZIA, cotidianului Transilvania – Expres.

Societatea "Electroprecizia" SA are peste 60 de ani vechime, producția societății fiind orientată pe două componente: motoare electrice și echipamente auto și tractor. Până în 1990, ponderea producției era axată pe echipamente auto și tractor (70%), iar restul motoare.

Declinul economiei românești după revoluție a determinat scăderea cifrei de afaceri a întreprinderii la 45%, fapt explicat de diminuarea drastică a activității societăților Tractorul UTB, Roman, Aro Câmpulung, Autobuzul București, Fabrica de Tractoare de la Miercurea Ciuc, Oltcit și Dacia. În acest context, am fost nevoiți să ne îndreptăm atenția spre produsele care au căutare pe piață și să ne adaptăm producția pe acele tipuri de motoare care sunt solicitate.

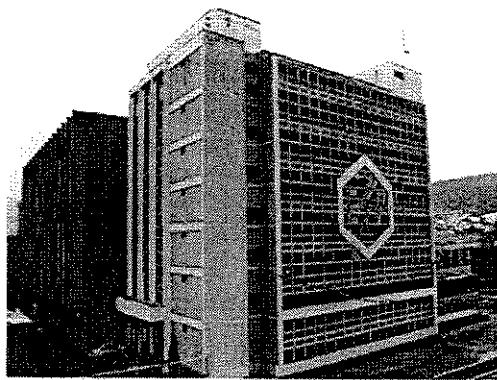
În 1999, uzina a fabricat 250.000 de motoare, având o cifră de afaceri de 420 miliarde de lei, iar în 2000 au fost produse 413.000 motoare electrice, cifra de afaceri cîfrându-sela peste 650 miliarde lei. Pentru anul în curs, conducerea "Electroprecizia" SA și-a propus realizarea unei cifre de afaceri de minim 900 miliarde lei, în contextul producerii a 650.000 de motoare.

În structura de fabricație a societății noastre sunt înregistrate peste 6.000 de tipuri și variante de motoare electrice și mai mult de 10.000 de tipuri și variante de echipamente auto și tractor. Ceea ce este demn de menționat este faptul că, în condițiile declinului economic extrem de sever cu care se confruntă România, soluțiile găsite de Consiliul de Administrație al societății s-au rezumat, în majoritate, pe deschiderea pe oportunități pe piețele externe. Exportul întreprinderii în 1990 a fost de 200.000 USD, în 1999 de 10,2 milioane de dolari, iar anul trecut de 13,5 milioane de dolari. Pentru 2001, exportul estimat a se realiza până la finele anului este estimat la cel puțin 18 milioane de dolari, sumă calculată pe baza contractelor și comenziilor existente la această oră. În ianuarie a fost atins recordul în ceea ce privește cifra de afaceri la export care a atins pragul de 1,713 milioane dolari, iar în februarie acest indicator a fost de 1,463 milioane de dolari, existând posibilitatea ca

în martie să se ajungă la 1,6 milioane USD.

Interesant este și faptul că 85% din produsele exportate sunt destinate țărilor din Comunitatea Europeană și SUA, iar restul în alte state, precum Egipt, Australia, Chile, Argentina etc.

Trebuie precizat faptul că, de exemplu, Italia importă masiv motoare electrice de la noi, pe care le revând, ulterior. Însă, putem spune, cu certitudine, că sigla Electroprecizia SA se regăsește în 42 de țări, adică aproape un sfert din statele lumii.

Vânzarea de echipament auto pe piață internă este extrem de redusă. Cu toate acestea, deși echipamentul auto este specializat, Electroprecizia exportă produse de acest tip în USA, Franța, Ungaria, Iran, Egipt.

Situată de excepție a întreprinderii a fost posibilă, prin punerea la punct a unui serviciu tehnic de cercetare, unde lucrează peste 300 de specialiști.

În societatea săceleană lucrează 3.396 de persoane, fondul total de salarii fiind de 17,437 miliarde de lei/lună, ceea ce înseamnă cheltuieli de 5,134 milioane lei pentru fiecare salariat (sumă în care intră în calcul și procentele pe care trebuie să le plătească societatea pentru CAS, sănătate, învățământ și handicapăti).

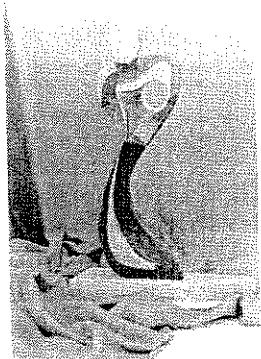
În fapt, salariul mediu brut este de 3,666 milioane de lei. Cât privește politica de personal a conducerii, **pentru a putea menține partea de cercetare-proiectare la parametri optimi, Consiliul de Administrație al întreprinderii decis să angajeze în fiecare an 40-50 de absolvenți cu studii superioare de inginerie, drept sau economice.**

Nu se intenționează disponibilizarea de personal, menținerea numărului de angajați putându-se realiza prin reprofilarea activității a două secții, unde au fost amplasate utilajele necesare producției de motoare, care au piață de desfacere mult mai bună decât echipamentele auto.

CRONICA EXTRASCOLARĂ

<< CLUBUL ELEVILOR SĂCELE >>

În peisajul educativ al Municipiului Săcele, Clubul Elevilor ocupă un loc important prin varietatea posibilităților de organizare și petrecere a timpului liber al elevilor. Un număr considerabil de copii se întâlnesc zilnic aici într-o ambianță atractivă, specifică vîrstei lor, participând la activitățile noastre care au rostul de a modela eficient facultățile și disponibilitățile individului pentru întreaga gamă de acțiuni ce urmează să le întreprindă în cadrul vieții sociale. Nu de puține ori suntem impresionați de măiestria cu care copiii și adolescenții, care participă la activitățile noastre, interpretează dansuri moderne și cântece de muzică ușoară, poezii și momente satirice în limba română și limba engleză.

Deseori, lucrările lor în domeniul esteticii vizuale (sculptură, pictură, fotografie, croitorie, atelierul fanteziei) sunt minunate, purtând amprenta viitorilor creatori de frumos. Pe Lângă aceste activități care țin de domeniul esteticii, sunt apreciate și căutate activitățile cu caracter științific, precum și cele

sportiv-turistice.

Toate acestea se realizează sub bagheta unui colectiv de cadre didactice care, prin pasiunea lor, prin experiența acumulată în timp, prin dragostea pentru știință, cultură și artă, știu să descopere și să stimuleze talente, să le canalizeze energia spre perceperea autenticelor valori ale vieții spirituale și care, îndrumându-le pașii spre creație, organizează și desfășoară activități variate, contribuind cu eficiență la gospodărirea bugetului de timp liber al copiilor.

Clubul Elevilor este singura instituție, unde, într-un cadru adecvat, copii găsesc ceea ce doresc în activitățile educative bine organizate și, mai ales, gratuite; asta pentru că în această instituție informația poate fi cercetată și sub alt

unghi ce se manifestă ca sursă, ca ansamblu de valori, idei, principii sau opere, ca mijloace intelectuale acumulate în memoria colectivă, disponibile remodelării, aprofundării și practicării cu mijloace specifice.

La Clubul Elevilor desfășurăm diferite activități extrașcolare, menite să completeze activitatea instructiv-educativă din școală, fără să suprapunem conținutul, fără să supraîncarcăm programul elevilor, urmărind să dezvoltăm pasiunea și interesul lor de a petrece timpul liber într-un mod cât mai plăcut și, totodată, cât mai diversificat, atât pe parcursul școlii, dar mai ales în timpul vacanțelor școlare.

DOMENIUL CULTURAL – ARTISTIC

Activitățile cultural – artistice contribuie la integrarea socială a copilului, la apropierea lui de valorile tezaurului spiritual al umanității, la cunoașterea fenomenului artistic, la afirmarea talentului și calităților interpretative. În acest domeniu organizăm activități în următoarele profiluri:

- Cenaclu literar – limba engleză
- Coregrafie – dans modern
- Muzică
- Foto
- Atelierul fanteziei
- Croitorie
- Sculptură - decorațiuni

În cercurile cu aceste profiluri de activități, copiii găsesc ample posibilități de acoperire a timpului liber și afirmare a capacităților lor creative.

DOMENIUL TEHNICO – APLICATIV

Caracterul concret aplicativ al acestor activități are menirea de a stimula spiritul de creativitate, de inventie și inovație, de formare a deprinderilor practice de lucru individual sau în echipă. Cercul acestui domeniu de activitate este reprezentat de:

(continuare din pagina 18)

CRONICA EXTRASCOLARA**<< CLUBUL ELEVILOR SĂCELE >>**

-Electronică - informatică

DOMENIUL SPORTIV – TURISTIC

Dezvoltarea fizică armonioasă a copiilor este, de asemenea, unul dintre obiectivele principale ale activității noastre. Prin forme specifice, alese pe placul copiilor, se îmbină sportul cu turismul întru cunoașterea celor mai frumoase zone ale țării. Timpul petrecut de copii în aer liber îi fortifică, îi ajută la formarea unui comportament social și ecologic favorabil prezentului, le dezvoltă spiritul de întrecere individuală sau în echipă și îi ajută să înțeleagă mai bine spiritul fair-play-ului. Copiii din acest domeniu sunt pregătiți în cadrul cercurilor de:

- Tenis de masă
- Educație ecologică
- Orientare sportivă și turism sportiv

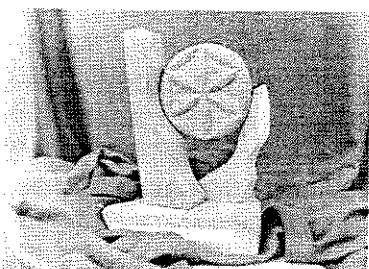
Clubul Elevilor Săcele, prin ambianța estetică

pe care o oferă și prin activitățile cu caracter metodic de ampliere pe care le organizează (spectacole, competiții sportive, expoziții, expuneri, întâlniri metodice), a

devenit un centru activ de promovare a metodelor moderne ale pedagogiei în ceea ce privește activitățile extrașcolare.

Educația cu caracter permanent este pentru noi un domeniu foarte fertil de activitate didactică, de aceea suntem conviși că acțiunile noastre, prin cadrul, formele și metodele folosite contribuie la îmbunătățirea profilului moral și spiritual al elevilor noștri.

Corneliu Cîrstea

Pledoarie pentru o Monografie a Săcelelor

În decursul veacului de curând încheiat, Săcelele a cunoscut o creștere și o dezvoltare spectaculoasă. A trecut de la statul de localitate rurală - sătească la cel de oraș - municipiu. O multitudine de factori socio-politici, economici cu deosebire, au contribuit la alcătuirea chipului și personalității acestei localități în istoria ei. O istorie care merită să fie cercetată, ordonată și sintetizată într-o **Monografie**, în măsură a corespunde exigențelor științifice și prin accesibilitate, pretențiilor viitorilor ei cititori. O astfel de lucrare este dorită și de mult așteptată de săceleni, mulți dintre ei cu rădăcini adânc anorate în vremuri apuse, de cei veniți din alte părți și adoptați cu generozitate de către localnici, de către tinerii de azi și de cei ce vor urma, dornici să cunoască trecutul acestor locuri binecuvântate de Dumnezeu și binecuvântate de cei care le ocrotesc și muncesc pentru propășirea lor.

Ne aliniem multor intelectuali săceleni, dorințele, gândurile și în limita priceperii, chiar eforturile de a purcede, în acest prim an al celui de al treilea mileniu, la elaborarea unei Monografii științifice a Municipiului Săcele.

Sugestii în acest sens, chiar realizări din partea unor înaintași, ne dovedesc că abordarea problemei unei astfel de lucrări nu este un fapt de pionierat actual. Au fost multe îndemnuri în acest sens, unele dintre ele obiectivate, în paginile revistelor "Viața Săceleeană" și "Plaiuri Săcelene" din perioada interbelică apoi, în repetate rânduri, adusă în atenția "prezentului" de către ediția nouă a revistei Asociației "Izvorul" precum și de către alte surse de informare. Intelectuali săceleni din trecut și de azi au făcut din această temă o preocupare cu finalizări notabile. Ne referim, de pildă, doar la capitolul "Istoricul Săcelelor" scris de prof. univ. Gh. Dragoș, din volumul omagial "Cu și despre Gh. Dragoș" (Liliana Dragoș - Cluj-Napoca 1998), la multe monografii de școli și biserici elaborate de către preoți și cu precădere de învățători, profesori, ingineri și lucrări metodico-științifice pentru promovarea unor examene de grad didactic.

Ocazional, au fost scrise monografii ale unor întreprinderi economice, instituții etc. (Electroprecizia, Liceul de Construcții, Școala generală nr. 4, s.ă.). Un interesant și îndrăzneț efort a făcut ing. Ștefan Casapu care a publicat recent un

(continuare în pagina 20)

(continuare din pagina 19)

Pledoarie pentru o Monografie a Săcelelor

prim volum din lucrarea monografică "Istoria bisericilor ortodoxe române din Săcele" din care revista "Plaiuri Săcelene" a publicat fragmente. În ultima vreme, am întâlnit preocupări pentru monografii parțiale despre Săcele în rândul unor studenți și liceeni săceleni, orientați de către profesori înimoiști și cu dragoste de glia străbună. În campaniile electorale din anul trecut, unele partide politice locale au consemnat în programul lor preocuparea de a contribui la elaborarea istoriei acestei localități. Iată de ce considerăm că este timpul ca energii intelectuale săcelene, susținute de alți factori necesari și implicati în demers, să-și unească eforturile pentru o monografie științifică a Municipiului Săcele.

Conducerea Asociației "Izvorul" are meritul de a fi reluat și reîmprospătat o suită de demersuri pentru organizarea, coordonarea și sprijinirea celor care se angajează să colaboreze pentru înfăptuirea obiectivului propus. Suntem convinși că mulți săceleni care trăiesc și munesc aici ori în zona Brașovului, ori dintre cei aflați undeva în țară și în lume, vor fi dorinți să contribuie la împlinirea acestui ideal. Nu ne îndoim nici o clipă de faptul că întreprinderile economice, private ori de stat, instituțiile, asociațiile, etc., nu vor ezita să sprijine eforturile celor antrenați în lucrare.

Monografia este un studiu științific complex, cât mai cuprinzător despre tema la care face referire. Istoria Săcelelor se întinde în lungul trecutului și în largul preocupărilor și realizărilor oamenilor care au trăit și au muncit pentru realizarea culturii și civilizației acestor locuri. Sunt nenumărate izvoare scrise ori de altă natură răspândite și în altă parte și cărți despre Săcele. Strădaniile venite din partea oricui, sub orice formă vor fi de real folos autorilor, ele constituindu-se în autentice gesturi de dragoste față de această comunitate săceleană.

În revista "Viața Săceleană" nr. 1-3 din 1932, a fost publicată o scrisoare venită din Turnu Măgurele, din partea unei femei ELENA MOROIANU – TOMESCU, cu suflet vibrând de dor și dragoste față de Săcele, din care ne permitem să reproducem câteva fragmente, drept argument la apelul pe care îl facem către săcelenii de azi de a susține pe toate căile și în toate chipurile redactarea amintitei Monografii: "Toate popoarele civilizate își iubesc și-și respectă trecutul, ba unele îl adoră chiar – cum e Franța de pildă; niciodată nu-l dau uitării, ci îl privesc întotdeauna ca pe un îndemn la viață frumoasă și curată, ca un exemplu de muncă și de cinste. Neamul românesc, deși își ridică în slavă trecutul și îl cântă prin poeti,

totuși nu are cultul trecutului în adevăratul și puternicul înțeles al cuvântului, și acest sentiment trebuie să aibă și un suport, o temelie materială,... care să fie icoana vie a vremurilor, a faptelor și obiceiurilor, a vieții trecute, a poporului nostru". Noi, români,... "Vorbim mult și facem paradă în anumite împrejurări de strămoșii noștri, ROMANII, fără să ne gândim că avem alții mai apropiati și care sunt într-adevăr înaintașii noștri pe aceste tărâmuri, al căror suflet noi suntem și a căror viață noi o continuăm. Aceasta, de asemenea, le datorăm cinste și slavă,... având în fața noastră necontenit viață lor curată, obiceiurile lor de oameni simpli și dărji, tăria de a rezista primejdiiilor – aşa cum au avut-o și ei" ... "Poporul nostru este prin el însuși o fire conservativă și care greu se lasă înduplecă să-și schimbe felul de trai, obiceiurile și morala lui, de veacuri aceleasi. Schimbările care se fac" prin introducerea civilizației din altă parte, ar trebui mai bine cercetate și mai greu primite, căci multe din ele în loc să aducă ceva bun, aduc mai degrabă rău, ștergând în același timp farmecul și pitorescul vieții noastre și specificul ei etnic". ... "Sentimentul moral-patriotic "al trecutului trebuie înțeles de noi toți (nu numai să vorbim despre el) ci să lucrăm pentru ilustrarea lui și în fapte. Acestea îmi vin în minte când mă gândesc la "Săcelele" noastre, unul dintre cele mai frumoase și mai curate ținuturi românești, cu tot traiul alături de unguri și în destul de bune relații cu ei. Cunoșcându-le bine și fiind puternic legată sufletește de Săcele, nu poti privi decât cu durere cum dispar din ce în ce frumoasele obiceiuri patriarhale, portul plin de farmec, specificul graiului, credințele lor, caracteristice vieții de munte, păstorești, de oameni simpli, cinstiți și cu frica lui Dumnezeu. Nu e păcat oare să lăsăm să se piardă fără nici o urmă aceste frumuseți și să nu le strângem la un loc, să le păstrăm și să le avem mereu sub ochi, noi și mai cu seamă urmașii noștri".

Pateticul apel al predecesoarei noastre avea în vedere alcătuirea și înzestrarea aici a unui muzeu etnografic al Săcelelor. Nu greșim atunci când gândurile respective le transferăm în sfera preocupărilor noastre de astăzi de a stimula dorința și eforturile săcelenilor de a participa la alcătuirea și editarea Monografiei amintite, una științifică, deci fidelă adevărului istoric, complexă și cuprinzătoare, în stare ca, prin spiritul conținutului ei, să poată sugera cititorilor imagini cât mai diverse, mai atractive și adevărate despre trecutul interesant și glorios al Săcelelor.

Prof. Andronic Moldovan

“Romanian dream”

Răspunzând solicitării revistei “Plaiuri Săcelene” de a scrie un articol despre tineri și visul emigrăției – pe care l-am numit “Romanian dream” – am realizat un sondaj printre elevii claselor a XII-a de la Liceul “Electroprecizia”. Deși bănuiam rezultatul, cvasiunanimitatea dorinței de emigrare sau, cel puțin, de a pleca la muncă în alte țări m-a surprins. Însă, la urma urmei, nu ar trebui să mă surprindă având în vedere că eu însuși am gânduri serioase în acest sens.

M-am întrebat adeseori ce îi face pe tineri, inclusiv pe mine, să dorească emigrarea, să se afle departe de familie, de prieteni, într-o țară necunoscută a cărei limbă, oricât de bine ar cunoaște-o, nu o pot stăpâni pe de-a-ntregul. Motive sunt nenumărate, însă aş situa la loc fruntaș lipsa perspectivelor, a motivării. Ce ar trebui să facă un Tânăr, proaspăt absolvent al școlii profesionale, liceului sau facultății? Să-și caute un loc de muncă potrivit calificării sale care să-i permită un trai decent, înțelegând prin aceasta atât posibilitatea de a-și întemeia o familie și procura cele necesare vietii, cât și petrecerea unui concediu fără griji. Are el în România această posibilitate? NU. Nu numai că obținerea unui loc de muncă potrivit calificării este o performanță demnă de Guinness Book, dar salariul primit este de cele mai multe ori descurăjant, dacă nu chiar jenant de-a dreptul (vezi medicii, profesorii). Este grav că tinerii vor să emigreze, că preferă să muncească în condiții misere pentru un salar care este însă de zece ori mai mare decât salariul mediu din România. Este însă dramatic că oamenii cu studii superioare aleg această variantă.

Pe de altă parte e drept că foarte mulți tineri doritori să emigreze visează cu ochii deschiși (deh! vârsta!), crezând că prin alte părți curge lapte și miere. Mulți nici măcar nu cunosc limbi străine, iar la orele specifice nu manifestă vreun interes deosebit. Majoritatea lor vor să obțină bani cât mai repede, să aibă **ASTĂZI** un trai linistit. Primul gând este acuzator, însă faptul că de atâția ani “luminița de capătul tunelului”

se încăpătânează să nu se arate a diminuat foarte mult răbdarea tinerilor, nerăbdători prin definiție.

Ce este de făcut pentru ca tinerii să nu-și mai dorească să plece? Pot să le ofere ceva autoritățile locale și comunitatea? Greu de spus. Din păcate, nu există măsuri majore independente de situația generală a țării sau care să aibă efect imediat, însă dacă nu se va face ceva consecințele ne pot fi fatale. Astfel, o națiune al cărei sistem de învățământ și de sănătate este afectat nu are viitor. O națiune bolnavă fizic și intelectual este o victimă sigură; iar națiunea română este, după 45 de ani și încă 10, o națiune bolnavă. Simptomele se văd deja cu ochiul liber: “noi muncim, noi nu gândim!”, “moarte intelectualilor”, blocarea străzilor, asedierea prefecturilor, manelele, și lista ar putea continua. O parte a tinerilor le observă și vrea, firesc, să emigreze. Cealaltă, chiar dacă este deja afectată de boala, vrea - instinctiv fiecare dintre noi are un al șaselea simț: al supraviețuirii – să plece.

Așadar, cred că autoritățile locale ar trebui **în primul rând** să acorde o mai mare importanță educației și sănătății. De altfel, în ceea ce privește învățământul, există chiar și o lege care stipulează că mijloacele fixe aparțin primăriei care are datoria de a le întreține. Autoritățile locale ar trebui să-și construiască o strategie pe termen mediu și lung pe care să o respecte cu sfîrșenie, indiferent de culoarea politică a edililor, dacă vrem ca mentalitățile păguboase să dispară, iar orașul să se dezvolte. De asemenea, comunitatea ar trebui să fie mai atentă la problemele și idealurile tinerilor și, împreună, să încerce găsirea unor soluții. Acestea sunt doar câteva soluții care, cred eu, vor determina generația Tânără să renunțe la visul emigrării.

*Radu Colț
Gr. Șc.Ind. Electroprecizia*

TINERET, MÎNDRIA ȚĂRII !

Sintagma uzitată intens și inefficient într-o trecută perioadă mereu actuală poate că trezește zîmbete și latente amintiri din copilărie care au fost odată ca niciodată... Întotdeauna generația mai hîrșită în experiențe ontologice privește la cei mai tineri ca peste o prăpastie și, vorba poetului, "oștind din greu suspină" după lait-motivul "ubi sunt": unde sunt vremurile de altădată, unde sunt idealurile tinerei generații, unde sunt buna-cuvînță și bunul simț, dar unde sunt zăpezile de altădată...?!

Sunt, desigur, întrebări retorice frâmîntate sistematic de fiecare generație atinsă de boala incurabilă a maturității la un moment dat, dar nu dat neapărat de criteriu vîrstei. Maturitatea în gîndire nu aşteaptă obligatoriu timpul senectuții.

Eminescu aborda frontal chestiunea arzătoare în publicistică, sub forma unor articole vituperante precum "Bâtrînii și tinerii", ori "Introducerea unei civilizații pripite", (ambele din decembrie 1877) deplîngînd libertatea, egalitatea și fraternitatea prost înțelese și mai ales prost aplicate.

Tinărul și nonconformistul Emil Cioran debuta mai acum 70 de ani, la 24 februarie 1931, în revista "Mișcarea" cu un articol intitulat "Voința de a crede". Acuza lui este "lipsa totală de simț pentru eternitate" a tineretului modern incapabil să trăiască valorile tradiționale în chip creator. Nihilismul său vehement nu e singular, el se integrează într-un anume spirit al vremii susținut de Eugen Ionescu sau avangardașii Ștefan Roll, Saşa Pană, Urmuz.

Mefiența se rotește, aşadar, o dată cu roata istoriei, întrucât ființa umană, mai ales prin zona binecuvîntată a Balcanilor, nu pare a învăța ușor din greșelile trecutului oricât de multe și de dese ar fi. Ar fi acum, la începutul mileniului al III-lea, altfel viziunea de ansamblu?

Concluzia ce s-ar desprinde în urma unei analize mai atente a fenomenului intitulat "adaptabilitatea tinerei generații" după un oarece sondaj de opinie printre adolescenții săceleni relevă trei direcții majore, inegale și chiar antitetice.

Cea dintîi, foarte activă, e generația tinerilor duși de val. Ori la bal, ori la spital. E generația americanizată, care a și introdus pripit o civilizație pripită. E generația "băieților de băieți" cucuieti.

Moțul lor poate fi, stricto senso, fie o creștă verde-galben-albastră, fie o țeastă rasă și o nesimțire crasă. Eventual un tatuaj cap-de-mort cu un cercel în ureche drept port. Le place subcultura și coprocultura de tip "Bug Mafia" și "manele" și sunt goi de toate cele. E generația manipulată de un oarecare Pro(s) T.V. ce și propune ca unic principiu de viață să ne simțim bine și să ne distrăm. Prin cocacolizare din plin cu E-uri cancerigene, lătrînd a hot-dog, adicătelea în traducere liberă "cîine înfierbîntat", la Mc. Donald însulecat. Tipic american. Fără orizont spiritual, fără morală, fără Dumnezeu în suflet, dar "in God we trust" pe ban, careva săzică în dolarul american căruia îi facem plecăciune an de an.

Nu e neapărat numai vina lor. În lipsa unor modele cu valoare paradigmatică oferite de societatea românească actuală, ei se ghidează după diferite posturi de televiziune sau publicații. O anume parte din mass-media duce un înverșunat proces de indoctrinare printr-un bombardament informațional cu orientare malefică sub masca unui pretext comercial. Lipsa unei educații adecvate în special în familie (dar chiar unii părinți au căzut în aceeași capcană!) și școli, anturajul relațional manipulator, permit existența unui teren propice însămînării artificiale cu non-valorile și viciile preluate de la o civilizație ce rămîne totuși o civilizație.

Paradoxal, nu sunt majoritari. E un grup minoritar în orice colectivitate, dar cu un aplomb tupeistic ce bulverseză orice normalitate. Sunt activi prin turbulență provocată acolo unde apar. Posesivitatea, tendința lor de a domina, de a se evidenția în mod grobian, tendința spre vandalism sunt caracteristici vicioase ce nu pot fi extirpate decît prin măsuri coercitive legislative. Din nefericire, carențele legislative sunt atât de evidente, aplicarea legilor care există se face selectiv, încît pentru un om obișnuit este preferabil să nu ia atitudine. Spre exemplu, vin prin școli și cer mai întîi sandviçiuri, apoi impun taxă de protecție, amenință, înjură, lovesc (poate fi și polițist, nu contează), fug. Tactică lor e dominația prin frică. Așa-zis educația lor lipită din cioburi, e de regulă civilizația străzii, a filmului american specific

(continuare din pagina 22)

TINERET, MÎNDRIA ȚĂRII !

prin violență și sex, a micului Pro-ecran cu știrile de la ora 17 axate numai pe astfel de aspecte.

Este un tineret importat, mîndria țării lor!

Din păcate, după '89 încocace, datorită unor interese politice obscure, această plagă purulentă se exinde și pare a deveni incurabilă.

A doua direcție e antitetică. E alcătuită dintr-un grup foarte restrâns de tineri ancoreți în viitor. Știu exact ce vor. Sunt maturi în gîndire și în proiecte. Se pregătesc intens pentru a-și determina soarta, conștientizînd dictonul "fiecare este făuritorul propriului său destin".

Unii dintre ei nu se lasă prostiți de cîntecelile amăgitoare ale sirenelor politice și vor să devină informaticieni, doctori, fizicieni sau matematicieni pentru a emigra oriunde în lume, dar să le fie apreciată pregătirea și inteligența. Pot fi olimpii internaționali, pot sparge coduri secrete prin Internet, sunt pasionați. Nu doresc emigrarea cu orice preț, dar sunt realiști și văd din alte experiențe similare că prin zona Balcanilor nu au șanse reale de împlinire. Un caz concret este cel al unui tînăr fizician, cu studii aprofundate și masterat în Belgia. Înscris la doctorat, dar pe care statul român îl aprecia la nici 70 \$ pe lună ca profesor debutant la Liceul Electroprecizia, astă în timp ce elevii lui de la serial cîștigau mai mult, ca să nu mai vorbim de un oarecare angajat la Renel, Distrigaz sau alte Regii Autonome, ori S.A.-uri de tip Roman ori Tractorul recunoscute oficial drept găuri negre pentru darnica economie romînească...

În iureșul acestor anomalii susținute și ele de aceeași politică bizară, cine ar rămîne în țară dacă i s-ar oferi, ca primă deschidere, o bursă de doctorat de 1000 \$ în Germania, ca să dau exemplul colegului în speță? Dar mai ales cine s-ar mai întoarce la un salariu de zece ori mai mic și la prețurile aliniate ba chiar întrecute aici în comparație cu acolo?!

E tineret, mîndria noastră ce va deveni a lor! După modele interbelice numite Emil Cioran, Eugen Ionescu, Mircea Eliade ori Constantin Brâncuși.

Alții dintre ei, au rădăcinile mai profund însipite în tradiționalismul autohton și vor izbîndi aici. Au în sine valorile strămoșești, simt matricea spirituală benefică a acestui popor mitic, încrășinat înaintea Romei și a oricărei alte capitale din lume. Ei trăiesc efluviile spiritualității autentice, recunoscîndu-și

menirea ontologică numai pe aceste meleaguri cu adevărat binecuvîntate divin. Îi regăsim conștiincioșii cu lecțiile făcute, duminica în biserică, în pelerinaj la mănăstiri, avînd o energie debordandă și gata să dea o mînă de ajutor la nevoie. Trec insignifianți prin viață în numele unei modestii cu adevărat creștine. Chiar dacă nu se vor fi realizat în funcții înalte, se simte o împăcare a sufletului provenită din înțelepciunea descoperirii sensului vieții cînd se vor fi împlinit ca Oameni în adevăratul sens al cuvîntului.

Nu ne mîndrim cu ei pentru că nu vrem să-i cunoaștem, să-i mediatizăm, să le recunoaștem superioritatea și implicit nouă inferioritatea.

Cea de-a treia categorie, net majoritară, e constituită din tinerei indiferenți, pasivi. Nu știu ce vor de la viață, nu au un scop clar, sunt debusolați, într-o societatea ea însăși plutind în derivă prin tranziție de mai bine de un deceniu. Va deveni o masă amorfă, bună parte șomeri direct din liceu, vagoane de manevră în caz de propagandă electorală pe aceleași linii moarte. Mediocritatea lor e semnului veacului. Cei care-și conștientizează rolul prozaic ar visa și ei un serviciu oarecare pe dincolo, orice acolo e mai mult decît nimic aici. Pentru că și un măturător de stradă sau un spălător de vase oricum are o viață mai bună și o îndepărtată pensie mai stabilă decît orice absolvent cu studii superioare de pe-acasă. Din care motiv bine intemeiat se aşteaptă cu înfrigurare desființarea obligativității vizei și integrarea în Comunitatea europeană.

Avantajul acestei stări de neutralitate îl constituie potențialul lor enorm ce s-ar putea fructifica în beneficiul întregii societăți. Cu condiția unor deschideri reale spre acest segment vital. Cu condiția să le oferim motivația învățării și siguranța zilei de mîine. Cu condiția să înțelegem noi, adulții, că vom avea nevoie de ei, și nu ei de noi. Pentru că e cazul să avem și noi un tineret, mîndria țării noastre!

Prof. Munteanu Nicolae

Boala manualelor nebune și urmările ei

În toamna trecută, România a pierdut 72 de km pătrați din teritoriu și a ajuns să fie aruncată, ca o minge de tenis, de colo, colo pe harta Europei. Tragedia nu s-a produs în vreo împrejurare geopolitică din acelea care ne tot pândesc. Ce nu reușiseră mai demult imperialiștii, iar mai recent propovăduitorii federalizării, au reușit acum autorii noilor manuale de geografie apărute la editurile Humanitas, All și Corint.

Din manualele cu pricina, elevilor nu le rămân clare nici măcar unele informații elementare. "Suprafața țării noastre este de 238319 km pătrați" afirmă autorii manualelor de la Humanitas. "Țara noastră are o suprafață de 238.391 km pătrați" amendează manualele de la All și Corint. După mărimea suprafeței, România ocupă ba locul 11 în Europa, ba locul 12, ba locul 13, după mărimimia și bunul plac al autorilor. Dispariția a 72 de km pătrați poate fi pusă pe seama unei dactilografe care a comis o greșeală de tipar. Dar este de observat că, în epoca măreției reforme a învățământului, vinovate sunt găsite cu precădere când o secretară, când o dactilografiă când, de fapt, în cazul suprafeței scrise greșit, de vină sunt autorii manualelor, deoarece corectarea textului este datoria fiecăruia dintre ei.

Alte neconcordanțe dintre manualele de geografie pentru clasa a VIII-a nu mai pot fi trecute la greșeli de tipar. De la un manual la altul, România apare ca o țară zburătoare pe continent. După unul dintre ele, de la noi până la marginile Europei sunt câte 2900 km la est, vest și nord și 900 km în sud. După celelalte, sunt 2700, 2600 sau 2800 km spre nord, vest și est și 1000 km spre sud. Relieful țării se zbuciumă și el, mai ceva ca în perioada lui de formare. În unul din manuale, munții acoperă 28 procente din teritoriul țării, câmpiiile tot 28 procente, iar dealurile și podișurile, 44 procente. În alt manual, proporția este de 28 procente munții, 30 procente câmpii și 42 dealuri și podișuri. Nepotrivirii care să în ochi există chiar și în același manual între text și hartă. Dar să lăsăm geografia și să trecem la biologie. Manualele de biologie pentru clasa a V-a varsă pe capul elevilor un potop de termeni noi, care trebuie asimilați în doar o singură oră. Numai lectia despre tulipină conține 14 termeni noi de învățat la structura tulpinii și încă 7 la alcătuirea acestelui. Într-o singură lectie, despre înmulțirea plantelor, se dau 12 termeni noi, ceea ce, să recunoaștem domnilor, este greu să fie conștientizat și reprobus de un copil de 11 ani.

Zice undeva Nietzsche în "Genealogia moralei" că uitarea este un fel de păstrătoare a ordinii sufletești, a liniștii; "fără uitare n-ar putea exista nici fericire, nici speranță, nici prezent". Aceste gânduri mi-au venit în minte acum, când mă uit pe manualele școlare de limba română, istorie, matematică, pe care trebuie să le învețe un copil de 11-12 ani. Mi se par foarte greoaie, peste nivelul lui de înțelegere. Ele îl fac pe elev să se simtă neputincios, incapabil, sunt abstrakte, pline de detalii, arogante, plăticoase, fără umor, mecanice. Nici nu-ți vine să le deschizi. Încerci să-ți imaginezi cum cum ar arăta adultul ieșit de sub tutela lor și nu pot să vezi decât două tipuri, fie un pretențios cu aere de umanist subțire, fie un rece "calculator uman".

Urmează apoi profesorul. Asemenea programe și manuale sunt numai bune pentru a stăpâni clasa și părinții. Ele îți permit să atragi atenția, te arăți îngrijorat, rogi maximă seriozitate, devii judecător. Am auzit despre un învățător care dă note la muzică după felul în care copilul transpune pe portativ melodia unui cântecel, ca și când orice copil de 9 ani ar fi un mic Mozart. Un altul dă spre rezolvare de la o zi la alta 15 probleme de aritmetică, din care, sunt sigur, jumătate din oamenii adulți n-ar reuși să rezolve nici măcar 4. O nebunie, nu alta!

Aceste "manuale tra-la-la" și programele actuale stau însă la baza examenului de capacitate. În puțină copilului de a le stăpâni stă viitorul lui. Și părinții stiu asta, de aici și anxietatea celor care descoperă absurditatea situației. Singura cale pe care o au de ales este să apeleze la "industria salvării", antologii, îndrumare, culegeri, analize, comentarii și binecunoscutele meditații. Iar toti acei copii care nu au acces la acestă industrie sunt condamnați. Mii și poate sute de mii de copii din comune sau din mediile sociale mai puțin favorizate (și asta reprezintă cam 80% din totalul familiilor cu copii) au drumul barat la o școală bună, chiar dacă potențialul lor uman ar fi exceptional. Pentru că, în conținutul lor, manualele nu caută să trezească la viață acest potențial, ci să probeze forța părinților de a rezista material și motivational. Numai familiile din elita societății vor putea suporta costurile impuse de această cursă nebună pentru că, dacă ne gândim la săracirea continuă a grupurilor sociale de la mijlocul și baza societății, atunci este clar că mulți din cei care, pe băncile școlii fiind, promit, dar care au avut ghinionul să nu facă parte din elită, nu vor putea ajunge să-și pună potențialul în valoare.

Acesta este nouul feudalism românesc, promovat de un grup de "luminati", de programele și manualele lor nebune.

Horia Bârsan

***"Memorial "ION TOCITU" – la schi alpin
- o tradiție săceleeană de 30 ani –***

Asociația Cultural Sportivă "IZVORUL" - din Săcele organizează în fiecare an un concurs de schi alpin, pentru schiori amatori de toate vîrstele, dar cu precădere destinat copiilor, intitulat "Memorial Ion Tocitu".

Profesorul Tocitu a fost unul din marii animatori ai sportului săceleean din ultimii 50 ani, cu prioritate în domeniul sporturilor de iarnă. Peste 40 de ani, profesorul Tocitu a muncit cu un sârg și devotament demn de toată lauda, pentru afirmarea schiului săceleean, pentru descoperirea talentelor, pe unele propulsându-le până în loturile naționale la probele de schi alpin, dar și la fond.

Pentru a-i cinsti întreaga activitate, pentru a-i manifesta recunoștința pentru tot ce a făcut în cariera dânsului, foștii elevi ai lui "nea Ion", profesorul Mihai Nistor și Gheorghe Munteanu au hotărât în 1971 să organizeze un Concurs de schi "Cupa Ion Tocitu" (profesorul Ion Tocitu fiind atunci în viață).

Acest concurs a prins rădăcini, fiind organizat în fiecare an până în prezent, cu excepția a 4 ani, din lipsă de zăpadă.

După trecerea în neființă a profesorului Tocitu în 1986, concursul s-a desfășurat în memoria acestuia, intitulându-se "Memorial Ion Tocitu", fiind organizat în fiecare an de același grup de entuziaști.

Începând din 1996, concursul se organizează sub patronajul Asociației Cultural Sportive "Izvorul" Săcele, al cărei membru de onoare a fost și profesorul Tocitu. În sezonul 1998/1999, "Memorial Ion Tocitu" a fost cuprins în Calendarul competițiilor de schi pentru juniori și copii al F.R.S.B.

Anul acesta, a avut loc a 27-a ediție, care s-a desfășurat pe pârtia din Bunloc, duminică 04 martie 2001.

Chiar dacă zăpada a fost mai puțină decât în

alți ani, concursul s-a bucurat de succes, având peste 100 de concurenți, iar vremea frumoasă și caldă atrăgând mulți spectatori. În condițiile meteorologice speciale de anul acesta (lipsă zăpezii), cred că nu mă înșel dacă afirm că este singurul concurs de schi alpin organizat până în prezent, având în vedere că cele oficiale nu s-au desfășurat.

Ca în fiecare an organizarea a fost foarte bună, o contribuție deosebită aducând-o echipa de arbitri de pe lângă Federația Română de Schi și Biatlon.

Specific acestui concurs este că pentru toți copiii până la 14 ani se dau premii de participare, pe lângă premii de câștigători.

Sponsorii concursului de anul acesta au fost: S.C. Electroprecizia S.A., RAGCP Săcele, Sindicatul liber Electroprecizia, S.C. Limercur S.A. – Săcele, S.C. Gospodarul SRL – Săcele, S.C. REAL EXPORT – IMPORT SRL.

Câștigătorii acestei ediții au fost în ordinea categoriilor de vîrstă următorii: **categoria sub 7 ani**, locul I Maior Iulia (F), Băcilă Rareș (M), locul II Râșnoveanu Vlad (M), locul III Zaharescu Radu (M), **categoria 7–9 ani**, locul

(continuare în pagina

(continuare din pagina 25)

**"Memorial "ION TOCITU" – la schi alpin
- o tradiție săceleană de 30 ani –**

I Nicodim Agatha (F), Vieru Mihai Dănuț (M), locul II Naradim Ștefania (F), Maior Roșca Sergiu (M), locul III Fazekas Andreea (F), Crăciun Rareș (M),

categorie 10 – 12 ani, locul I Petrea Bianca (F), Buia Șerban (M), locul II Butuza Andreea (F), Chifănescu Liviu (M), locul III Ionescu Daniela, Dumitrescu Oana (F), Zaharescu Cătălin (M), **categorie 13 – 15 ani**, locul I Oșlobanu Claudia (F), Ștefan Andrei (M), locul II Olesch Andra (F), Diaconescu Adrian (M), locul III Pripon Alina (F), Gubernat Adrian (M), **categorie 16 – 19 ani**, locul Rohatin Raluca (F), Popa Ioan Cristian (M), locul II Beșchea Ioana (F), Petrescu Cătălin (M), locul III Țaric Mara (F), Gubernat Alexandru (M), **categorie 20 – 30 ani**, locul I Forgaciu Mihaela (F), **categorie 31 – 40 ani**, locul I Mihălcescu Gabriela (F), Köpe Karol (M), locul II Fazekas Luminița (F), Nagz Gabor (M), **categorie 41 – 50 ani**, locul I Comșa Nicolae (M), locul II Kurtz Petre (M), locul III Vieru Tiberiu (M), **categorie 51 – 60 ani**, locul I Crețoiu Vasile (M), locul II Nicoară Florin (M), locul III Damian Alexandru (M).

Cel mai Tânăr concurent : Cristian Alexandra - 5 ani

Coliban Nicolae

CRONICA SPORTIVĂ

La sfârșitul anului trecut, câteva competiții sportive desfășurate la nivel județean și interjudețean ne-au reținut atenția. Sportivii de la Clubul Elevilor Săcele au obținut rezultate deosebite, drept pentru care îi menționăm în continuare, urându-le succes și în anul în care abia am pășit.

Campionatul de tenis de masă cupa "Palatul Copiilor", desfășurat la Brașov în 10 decembrie 2000, a evidențiat următorii sportivi săceleni: **AVASILICUȚEI SANDRA** (locul I, F10;F14), **PAIS ROBERTO** (locul I – M10), **BUFNILĂ MARIUS** (locul III – M10), **CURĂVALE MIRABELA** (locul III – F14), **BODEA MIHAELA** (locul I – F16), **GAGIU SERGIU** (locul I – M14), **HRIMIUC BOGDAN** (locul III – M14), **OTAVĂ ALEXANDRU** (locul II – M12) și **GHILICIUC MIHAI** (locul II – M16).

Desfășurat în cadrul Clubul Elevilor Săcele în data de 16 – 17 decembrie 2000, campionatul de tenis de masă "22 Decembrie", ediția a X-a, nominalizează următorii sportivi: **AVASILICUȚEI SANDRA** (locul I – F10), **PAIS ROBERTO** (locul I – M10), **NIȚESCU ANDREEA** (locul II – F14, locul I – F16), **HRIMIUC BOGDAN** (locul I – M14), **GAGIU SERGIU** (locul II – M14), **BĂICUȘ CONSTANTIN** (locul III – M14) și **PAIS COSMIN** (locul I – M16).

La concursul de orientare sportivă dotat cu "Trofeul Leaota", desfășurat la sfârșitul lunii octombrie, un foarte meritat loc al III-lea a fost ocupat de **CÎRSTEIA CORNELIU** (jr.), care numai la 10 ani a concurat cu sportivi de la categoriile de 14 ani.

Locul IV obținut de echipajul format din **PAIS COSMIN**, **NIȚESCU ANDREEA**, **CURĂVALE MIRABELA** și **ȘTIOBOREANU ROXANA** la concursul de turism sportiv dotat cu Cupa "CINDRELUL" – CRINT, desfășurat în munții Cindrel în data de 1- 3 decembrie 2000, ne îndreptățește să afirmăm că performanța este un aspect al activității de calitate pe care acești sportivi o desfășoară la club, sportivi care, pe lângă pregătirea fizică, primesc o educatie menită să îmbunătățească latura lor morală și spirituală de care au atâtă nevoie în ziua de astăzi.

Corneliu Cîrstea

TABEL NOMINAL
cu membrii cotizanți ai
Asociației cultural sportive
"Izvorul" - trimestrul I 2001

1	Roșculeț Claudiu	200.000	59	Zahareșcu Marius	30.000	117	Ionas Hajnalca	20.000	183	Andriesi Monica Florica	10.000
2	Zavarache Constantin	200.000	60	Zangor Lucian	30.000	118	Iordache Ioan	20.000	184	Andronic Mihaela	10.000
3	Bodeanu Gheorghe	100.000	61	Alexandru Ion	25.000	119	Kristaly Edith	20.000	185	Antal Eva	10.000
4	Costea Dumitru	100.000	62	Badea Mircea	25.000	120	Lăzurcă Dumitru	20.000	186	Aram Vasile	10.000
5	Dincă Stefan	100.000	63	Barbu Nicolae	25.000	121	Munteanu Dan	20.000	187	Balea Constantin	10.000
6	Mutu Gheorghită	100.000	64	Bărbat Claudiu	25.000	122	Nîțescu Adrian	20.000	188	Balica Maria	10.000
7	Oproiu Costin	100.000	65	Beșchea Dan	25.000	123	Ocneanu Doru	20.000	189	Banciu Neculai	10.000
8	Sterpu Gheorghită	100.000	66	Comșa Eugen	25.000	124	Oprea Ovidiu	20.000	190	Bandalac Boris	10.000
9	Jonas Andrei	75.000	67	Cornea Ioan	25.000	125	Șiobanu Dan	20.000	191	Barbu Dan	10.000
10	Strava Marius	75.000	68	Daneș Dumitru	25.000	126	Pantazică Adriana	20.000	192	Barbu Mircea	10.000
11	Pană Aurel (Belgia)	70.000	69	Dinu Popa	25.000	127	Pascu Liviu	20.000	193	Bârsan Nicoleta	10.000
12	Cărsteanu Șerban	60.000	70	Dovâncă Marcel	25.000	128	Peter Sara	20.000	194	Bârsan Teodor	10.000
13	Lupu Stefan	60.000	71	Durbălău Stefan	25.000	129	Petrea Stefan	20.000	195	Băiculescu Veronica	10.000
14	Avasilichioae Ioan	50.000	72	Fătu Paul	25.000	130	Sabo Viorica	20.000	196	Balan Corneliu	10.000
15	Bârsan Horia	50.000	73	Fodor Levente	25.000	131	Spiru Gheorghe	20.000	197	Besoiu Gheorghe	10.000
16	Bădăloiu Ioan	50.000	74	Imre Gabor	25.000	132	Stamate Gheorghe	20.000	198	Bleoju Gheorghe	10.000
17	Besoiu Marian	50.000	75	Ionescu Gheorghe	25.000	133	Stanciu Vasile	20.000	199	Boboia Gheorghe	10.000
18	Beșchea Ioan	50.000	76	Lata Viorel	25.000	134	Serbănuț Ioan	20.000	200	Boghe Viorel	10.000
19	Bobes Gabriel	50.000	77	Leb Mircea	25.000	135	Teacă Dobros Eugen	20.000	201	Bozoancă Liliana	10.000
20	Bobes Gheorghe	50.000	78	Matepiuc Daniela	25.000	136	Tocitu Viorel	20.000	202	Brânzea Nicolae	10.000
21	Bobes Ioan	50.000	79	Modest Zamfir	25.000	137	Ursuț Gabriel	20.000	203	Bratoveanu Valentin	10.000
22	Bobes Ovidiu	50.000	80	Munteanu Cornel	25.000	138	Bâncilă Bebe	15.000	204	Brînzei Petru	10.000
23	Bogeanu Alexandru	50.000	81	Mureșan Sorin	25.000	139	Barbu Petre	15.000	205	Brînzei Stana	10.000
24	Bratosin Canu Raluca	50.000	82	Năpăruș Camelia	25.000	140	Beciu Ioan	15.000	206	Bucelea Victor	10.000
25	Butu Traian	50.000	83	Necula Dan	25.000	141	Bilan Florin	15.000	207	Bucurenciu Alexandru	10.000
26	Dogaru Aurel	50.000	84	Oncioiu Maria	25.000	142	Calinic Elisabeta	15.000	208	Bucurenciu Ana	10.000
27	Filipescu Dan	50.000	85	Poenaru Nicolae	25.000	143	Calinic Puiu	15.000	209	Buna Mihai	10.000
28	Ghinescu Horia	50.000	86	Popescu Mihai	25.000	144	Chitac Geta	15.000	210	Butu Elena	10.000
29	Gîrceag Viorel	50.000	87	Primăvâruș Victor	25.000	145	Ciubotaru Sergiu	15.000	211	Butu Ion	10.000
30	Ionel Adrian	50.000	88	Rîșnoveanu Paul	25.000	146	Drăghici Aurel	15.000	212	Caian Pandrea Aurel	10.000
31	Lata Ioan	50.000	89	Roșculeț Abigail	25.000	147	Ene Gheorghe	15.000	213	Carpin Victor	10.000
32	Lata Vasile	50.000	90	Roșculeț Mirela	25.000	148	Filip Doina	15.000	214	Cârstea Vergilia	10.000
33	Lungu Constantin	50.000	91	Rus Ionel	25.000	149	Ghișoiu Dorin	15.000	215	Ciobanu Gabriela	10.000
34	Munteanu Nicolae	50.000	92	Stoicescu Nicolae	25.000	150	Iordache Gabriela	15.000	216	Cîrstea Gheorghe	10.000
35	Nicolescu Alexandru	50.000	93	Stroe Emil	25.000	151	Jica Gabriela Daniela	15.000	217	Cliniciu Gicu	10.000
36	Popescu Constantin	50.000	94	Tomos I. Maria	25.000	152	Kapui Elisabeta	15.000	218	Cliniciu Nicolae	10.000
37	Robu Adrian	50.000	95	Vlad Adriana	25.000	153	Median Valeriu	15.000	219	Cojocneanu Olimpia	10.000
38	Tamaș Adrian	50.000	96	Vlad Ioan	25.000	154	Mircioiu Lucian	15.000	220	Coman Jan	10.000
39	Teșileanu B. Barbu	50.000	97	Andronic Maria	20.000	155	Moldovan Andronic	15.000	221	Comeș Tiberiu	10.000
40	Vamoș Zoli	50.000	98	Avram Sorin	20.000	156	Moroianu Gheorghe	15.000	222	Comșa Traian	10.000
41	Eftimie Ioan	35.000	99	Balint Gheorghe	20.000	157	Neacsu Lucian	15.000	223	Constantin Ligia	10.000
42	Sălișteanu Vasile	35.000	100	Banciu Gheorghe	20.000	158	Nicoară Florian	15.000	224	Copacel Vasile	10.000
43	Bobanu Șerban	30.000	101	Băiesu Florin	20.000	159	Niculescu Gheorghe	15.000	225	Cosma Maria Teodosia	10.000
44	Boboc Ghe. Dan	30.000	102	Bălan Nicolae	20.000	160	Plăieșu Constantin	15.000	226	Costea Ștefan	10.000
45	Butu Mihai	30.000	103	Bijă Ileana	20.000	161	Popa Virgil	15.000	227	Cozma Corneliu	10.000
46	Cioroianu Aurelia	30.000	104	Boberschi Dan	20.000	162	Popescu Nichita	15.000	228	Csabai Georgeta	10.000
47	Crăciunescu Virgil	30.000	105	Casapu Ștefan	20.000	163	Puia Marcela	15.000	229	Cujbă Ilie	10.000
48	Dima Marcel	30.000	106	Ciulu Mircea Valentin	20.000	164	Stoian Emilia	15.000	230	Damian Constantin	10.000
49	Gologan Dan	30.000	107	Coliban Nicolae	20.000	165	Serbu Adrian	15.000	231	David Fănică	10.000
50	Jerău Gheorghe	30.000	108	Diaconescu Adrian	20.000	166	Serbu Iulian	15.000	232	Dănescu Cătălin	10.000
51	Lala Elena	30.000	109	Dirjan Liviu	20.000	167	Taras Gelu	15.000	233	Debu Gheorghe	10.000
52	Lăcătuș Mariana	30.000	110	Filipescu Gheorghe	20.000	168	Taras Ion	15.000	234	Dincă Constantin	10.000
53	Muscă Nicușor	30.000	111	Filipescu Octavian	20.000	169	Taras Mircea	15.000	235	Dolea Emilia	10.000
54	Parea Alexandru	30.000	112	Ghia Mircea	20.000	170	Tiucă Adriana	15.000	236	Donciu Ciprian	10.000
55	Rîșnoveanu Ștefan	30.000	113	Ghia Petre	20.000	171	Tiru Sorin	15.000	237	Dragomir Dănuț	10.000
56	Simon Robert	30.000	114	Gomolea Dumitru	20.000	172	Vlad Mircea	15.000	238	Eftimie Verginia	10.000
57	Stăfănescu Dan	30.000	115	Gornolea Dumitru jr.	20.000	173	Zangor Nicolae	15.000	239	Filip Anca	10.000
58	Taraș Octavian	30.000	116	Hausler Anca	20.000	174	Zangor Traian	15.000	240	Florescu Gheorghe	10.000
						175	Zbarcea Maria	15.000	241	Florescu Marian	10.000
						176	Paraipan George	12.000	242	Frățilă Gheorghe	10.000
						177	Abagiу Carmen	10.000	243	Fulga Nicolae	10.000
						178	Acsinte Petre	10.000	244	Gabor Lucia	10.000
						179	Agiu Liliana	10.000	245	Ghiuță Benone	10.000
						180	Albuleț Victor	10.000	246	Giurgiu Claudia	10.000
						181	Alexandrescu Emil	10.000	247	Godeanu Roxana	10.000
						182	Andrei Sorin	10.000			(continuarea tabelului în pag.28)

(continuarea tabelului din pag.27)	314 Spârchez Viorel	10.000	
248 Gologan Flavia	10.000	315 Stanciu Cristian	10.000
249 Gonțeanu Mihail	10.000	316 Stanciu Fănică	10.000
250 Grozea Ioan	10.000	317 Stanciu Florin	10.000
251 Guiu Ștefan	10.000	318 Stanciu Ioan	10.000
252 Gură Nicolae	10.000	319 Stanciu Mihaela	10.000
253 Iacob Ciprian	10.000	320 Seitan Adrian	10.000
254 Ionescu Gheorghe Nae	10.000	321 Seitan Mircea	10.000
255 Ionescu Nicolae	10.000	322 Sendruc Maria	10.000
256 Istrate Mihaela	10.000	323 Șerban Corneliu	10.000
257 Istudor Camelia	10.000	324 Șerbănescu Adrian	10.000
258 Jani Ștefan	10.000	325 Șerbanut Flaviu	10.000
259 Jimboreanu Dumitru	10.000	326 Șipos Ioan	10.000
260 Jinga Romulus	10.000	327 Stefan Remus	10.000
261 Jipa Dorin	10.000	328 Taflan Dumitru	10.000
262 Lazăr Liliana	10.000	329 Taflan Elena	10.000
263 Leșescu Mihai	10.000	330 Teacă Mihai	10.000
264 Lupu Florica	10.000	331 Teșileanu Costin	10.000
265 Lupu Nicolae	10.000	332 Teșileanu Emil	10.000
266 Măcelaru Ion	10.000	333 Trîmbițas Alexe	10.000
267 Mătărea Ovidiu	10.000	334 Turoti Ioan	10.000
268 Median Dan	10.000	335 Ulea Angela	10.000
269 Median Gheorghe	10.000	336 Ursu Maria	10.000
270 Median Susana	10.000	337 Ursu Nicolae	10.000
271 Medianu Gheorghe	10.000	338 Vasilache Gheorghe	10.000
272 Mihai Nicolae	10.000	339 Vasilescu Constantin	10.000
273 Miloiu Mirela	10.000	340 Vlad I. Adriana	10.000
274 Mircioiu Sebastian	10.000	341 Voinea Dumitru	10.000
275 Mitrea Vasile	10.000	342 Zamfir Bogdan	10.000
276 Moldovan Valer	10.000	343 Zamfir Dan	10.000
277 Moraru Mircea	10.000	344 Zamfir Radu	10.000
278 Mot Teodor	10.000	345 Lodromâneanu Virgil	7.000
279 Munteanu Ana	10.000	346 Ticușan Gheorghe	7.000
280 Munteanu Gheorghe	10.000	347 Băieșu Roxana	5.000
281 Munteanu Mircea	10.000	348 Bendrofan Antoaneta	5.000
282 Munteanu Stefan (Sibiu)	10.000	349 Bucelea Hortensia	5.000
283 Munteanu Valentin	10.000	350 Bulat Elena	5.000
284 Mureșan Proca Florica	10.000	351 Bulat Florentin	5.000
285 Nechifor Constantin	10.000	352 Cenușe Ioan	5.000
286 Nechifor Septimiu	10.000	353 Cioca Aurelia	5.000
287 Nicolaescu Marian	10.000	354 Codreanu Elena	5.000
288 Niculescu Nicolae	10.000	355 Comșa Fulga Stelian	5.000
289 Nistor Liviu	10.000	356 Coșerea Vasile	5.000
290 Nistor Mihai	10.000	357 Deaconesa Manuela	5.000
291 Nițescu Ion	10.000	358 Diaconescu Ovidiu	5.000
292 Ocneanu Luca	10.000	359 Drăgan Mircea	5.000
293 Onica Ioan	10.000	360 Dragoeșcu Valeriu	5.000
294 Paiș Ioan	10.000	361 Gidea Aurel	5.000
295 Pencu Haralambie	10.000	362 Gologan Gelu	5.000
296 Percioğlu Constantin	10.000	363 Guraliuc Alexandru	5.000
297 Petruțiu Emil	10.000	364 Lăzărescu Elena	5.000
298 Poenaru Ovidiu	10.000	365 Manciu Ioan	5.000
299 Popovici Maria	10.000	366 Munteanu Vasile	5.000
300 Pralea Radu	10.000	367 Orez Ioan	5.000
301 Prosan Nicolae	10.000	368 Orjan Ioan	5.000
302 Prundean Iuliana	10.000	369 Pasăre Adrian	5.000
303 Rată Mihai	10.000	370 Radu Gheorghe	5.000
304 Răglean Floarea	10.000	371 Simion Adriana	5.000
305 Rimniceanu Emil	10.000	372 Slăbiță Gheorghe	5.000
306 Rodeanu Bogdan	10.000	373 Spătariu Maria	5.000
307 Rotboșean Dionisie	10.000	374 Stoicescu P. Traian	5.000
308 Sala Viorel	10.000	375 Stoicescu T. Traian	5.000
309 Sarafie Ioan	10.000	376 Tudor Gheorghe	5.000
310 Scripcaru Bogdănel	10.000		
311 Siserman Eugen	10.000		
312 Sirbu Cornelius	10.000		
313 Slăniceanu Bogdan	10.000		

ELECTROPRECIZIA S.A.

2212 Săcele - Brașov
str. Parcului 18
phone: 40-068-27.07.83
fax: 40-068-27.19.98
telex: 61285

Cu o experiență de 60 de ani în domeniul și cu un management al calității atestat după normele ISO 9001, societatea noastră este partenerul Dvs., loial pentru:
Produsele sale:

- ECHIPAMENT ELECTRIC - ELECTRONIC AUTO
- MOTOARE ELECTRICE ASINCRONE MONO ȘI TRIFAZATE
- PRODUSE ELECTROTEHNICE DE UZ CASNIC ȘI GOSPODĂRESC

Serviciile sale - oferite prin
 - SERVICE AUTO MAGAZIN
 - PASAJ COMERCIAL

Telefon: 068/ 15.09.45
Telefon: 068/ 15.39.38

SPRE ȘTIINȚĂ

Materialele primite la redacție nu se înapoiază.

Articolele privitoare la Săcele, Tărâlungeni, Zizin și Purcăreni au prioritate.

- Vom fi recunoscători acelora care ne vor trimite adresele exacte ale ruedelor și prietenilor de origine săceleană pe care i-ar interesa revista noastră.
- Materialele ce se doresc a fi prezentate în coloanele revistei, precum și alte informații despre revistă și associația cultural-sportivă "Izvorul", pot fi obținute de la:
- Ing. Taraș Octavian – str.G.Moroianu, nr.361, Săcele, tel.270519
- Ing. Roșculeț Claudiu – str.G.Moroianu, nr.353,Săcele, tel.277290

Coloanele revistei rămân deschise tuturor acelora care, prin articolele lor, înțeleg să contribuie la cunoașterea și progresul acestor meleaguri.

REDACȚIA

MEMENTO:

"După ce o veți citi,
păstrați revista în casa
voastră. Oricând o veți
găsi, vă va face plăcere,
fiindcă vă reamintește
oameni și locuri scumpe
vouă și părinților voștri."

COLECTIVUL DE REDACȚIE

prof. VICTOR CARPIN
ing. TARAȘ OCTAVIAN
ing. ROȘCULEȚ CLAUDIU
IOAN EFTIMIE
ec. MILU ALEXANDRESCU
ing. DAN ZAMFIR
prof. CUJBĂ ILIE
prof. A. MOLDOVAN
ADRIANA VLAD
Ing. HORIA BÂRSAN
Tiraj: 500 exemplare